

INFACTO

TUOTANTOTALOUDEN OPISKELIJALEHTI

3/2005

Toimitus:

Julkaisija:

TTY:n tuotantotalouden kiltä Indecs

Kustantaja:

Indecs indecs@students.cc.tut.fi

Päätoimittaja ja taittaja:

Anni Rouvinen indecs-paatoimittaja@tut.fi

Toimittajat:

David Alphen	david.alphen@gmail.com
Jan-Elof Cavander	jan-elof.cavander@tut.fi
Juha Erjo	juha.erjo@tut.fi
Maria Haukipuro	maria.haukipuro@tut.fi
Mikko Hoikkanen	mikko.hoikkanen@tut.fi
Jarkko Järvenpää	jarkko.jarvenpaa@tut.fi
Johanna Ketoja	johanna.ketoja@tut.fi
Jussi Lehtonen	jussi.e.lehtonen@tut.fi
Riikka Moilanen	riikka.moilanen@tut.fi
Laura Nyman	laura.nyman@tut.fi
Iida-Maria Rantanen	iida-maria.rantanen@tut.fi
Veera Rinta-Jaskari	veera.rinta-jaskari@tut.fi
Jukka Saarikorpi	jukka.saarikorpi@tut.fi
Elina Sillanmäki	elina.sillanmaki@tut.fi
Auli Tiainen	auli.tiainen@tut.fi
Kimmo Torvinen	kimmo.torvinen@tut.fi
Mari Tuomela	mari.tuomela@tut.fi
Antti Törrönen	antti.torronen@tut.fi
Tiia Uusimäki	tiia.uusimaki@tut.fi
Juhana Vaurio	juhana.vaurio@tut.fi

Jakelu:

Indecs

Painopaikka:

TTY-paino, Tampere

Painomäärä:

200 kpl

Kansikuvat:

Ylhäällä vasemmalla: Tamppi GP fuksimessuilla

Ylhäällä oikealla: Indecs Challenge

Alhaalla: Excursio Nokian Renkaille

Pääkirjoitus:

K illan lisääntyneestä kahvinkulutuksesta päätellen, moni Indecsin jäsen jaksoo käydä koulua, ainakin kiltahuoneelta käsin. Mutta tiesitkö, että kahvin hinnan uskotaan nousevan huomattavasti mm. Brasilian huonon sadon takia? Jatkossa kannattaakin ottaa kahvikupposen sijasta luen nolle mukaan Infacto, joka taatusti pitää pirteänä, sillä mielenkiintoista luettavaa riittää ennätysmäärin. Juttujen kirjosta saamme kiittää aktiivisen toimitustiimin ohella hallituslaisia, jotka vuosittaisen kirjoitusvastuunsa seurauksena joutuivat journalistin hommiin.

Kukapa ei olisi ylpeä haalareistaan, mutta mielellään sellaisia ei kesähelteillä päälleen pukisi. Haalarihommat näyttävät kuitenkin kesätyö gallupin mukaan olevan monen kohtalo. Töiden ohella tutalaiset tapasivat Teiskon metsien uumenissa Kesäcasen-purun parissa. Mutta kesä on ohi, ja olemme taas päässeet koulutyön pariin. Excursioltakin ovat tutalaiset jo tänä syksynä kerenneet käydä hakemassa hyödyllistä käytännön näkökulmaa. Mutta mitenköhän vaihtareidemme koulu on lähtenyt käyntiin Mexicossa ja USA:ssa? Entä joko tiedät miten fuksien eka viikko sujui? Kyllä fuksit näyttävät hyvin sopeutuneen yliopistoelämään! Ainiin muistahan osallistua Infacton järjestämään kirjoituskilpailuun, unohtamatta tietenkään puhekupla-skabaa!

Luettuasi huolellisesti joka tarinan, joudut valitettavasti sinnittelemään joulukuulle asti, jolloin ilmestyy vuoden viimeinen painos. Herkullisia lukuhetkiä!

Terveisin,

Anni Rouvinen

Päätoimittaja

Infacto 3/2005

Palstat

- 4 Puheenjohtajan palsta

Kv-asiat

- 8 Etkö Sinä vielä TIEdä Mikä se on?
10 Vision Coordination Meeting (COM),
Dortmund
16 International Student At Tut
– David Alphen
36 Tutalainen Maailmalla
36 Hola amigos! Que anda?
38 I Usually Party (IUP)

Excut

- 22 Sähköteekkari Perloksella
23 Excu Ruukille 26.5.2005
24 Excursio Nokian Renkaille 22.9.2005
25 Kun pääsee aarniokotkan kyytiin, niin
taivas on rajana. UPM-kymmene
28 Leipää ja sirkushuveja McKinseyn tyyliin

Teekkarielämää

- 17 Indecs Challenge
32 Kesäcasenpurku 2005
44 Unohtumaton fuksiviikko
46 Fuksin wallaton Wappu

Artikkelit

- 5 Mitä tapahtuu päätalon työmaalla?
12 "Kesäduuni" Afganistanissa
14 Kesätyö GALLUP
20 Iso D
29 Tulevaisuuden huippuyritykset erottuvat
sihteeritaitojen osaamisella
41 Ratsastusvaellus Muhussa 1-5.9.2005

Esittelyt

- 6 Marita Nikkasen elämän aakkoset
11 Uusi opintoneuvoja piinapenkissä

Mitäs tämä on? s. 32

"Kesäduuni" Afganistanissa s. 12

Kenenkäs koulukaveri se tässä tepastelee? s. 36

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

MISSIOSTA STRATEGIAAN, STRATEGIASTA MENESTYKSEEN

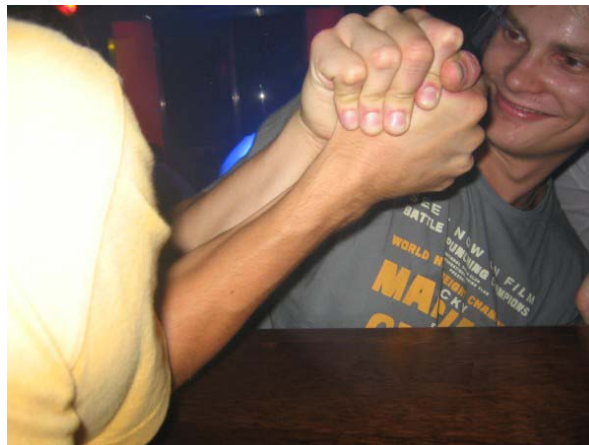
Hallitus määritteli Indecsin ilmeisesti ensimmäisen strategiaproessin alussa syyskuussa killan mission: "Lisääarvon tuottaminen jäsenille" Missiomme kuulostaa toki melko tutalaiselta – kauniisti sanottuna. Se on myös yksinkertainen, sopivan yleinen ja helppo muistaa, jolloin sillä on mahdollisuus olla toimintaa ohjaava.

Mission avaamisen voi parhaiten aloittaa loppupäästä, jossa killan jäsenet nostetaan tärkeimmäksi sidosryhmäksi. Tuottaminen taas viittaa killan piirissä tapahtuvaan monipuoliseen toimintaan jäsenarvon tuottamiseksi. "Lisääarvon" voi määritellä henkilökohtaisen killan jäsenyydestä saatavan arvon ja killan hyväksi käytettyjen omien resurssien erotuksena. Välittömästi huomataan, että jäsenten panosten suuruuksissa on merkittäviä eroja – aktiivisimmista hallituksen jäsenistä passiivisimpiin rivijäseniin. Ääripäiden väliltä löytyy segmentti, jolle usein pienen panoksen ja suuren osallistumisaktiivisuuden vuoksi lisääarvoa syntyy paljon. Haasteellisempia ovat passiiviset jäsenet, joihin killan hallituksella ei helposti synny kontaktia. Tällöin muodostuu vaikeaksi määritellä heidän kannaltaan arvoa tuottavat toiminnot ja toiminnan kehittäminen tältä pohjalta. Killan jäsenmaksu on onneksi hyvin kohtuullinen, joten jo sähköpostitiedotuskin tuonee useimmille lisääarvoa.

Vielä haasteellisempi segmentti on hallitus, toimihenkilöt ja muut erityisaktiivit – ihmiset, joiden ansiosta kiltta on kiltta, ulkopuolista rahoitusta on merkittävästi ja tapahtumia riittää. Useimmat paiskivat töitä pyyteettömästi killan eteen vailla glorioaa ja jäsenten kiitosta. Moniin asioihin on ehditty tottumaan itsestään selvyyskinä, vaikka todellisuudessa kulissien takana tehdään paljon jäsenistölle näkymätöntä työtä. Killan tulevaisuuden

menestyksen kannalta on tällekin, usein laiminlyödyille, ryhmälle tuotettava lisäarvoa korkeisiin panostuksiin nähden.

Lisääarvon tuottamiseen aktiivisimmille on toisiaan täydentäviä keinoja eli strategioita: 1) Tehtävässä mm. johtamis-, organisointi- ja sosiaalisten taitojen sekä vastuunottokyvyn oppimista, 2) Yhteisöllisyyden tunne, vaikutusmahdollisuudet, tekemisen ilo ja ihmisiin tutustuminen sekä 3) Aktiiveille suunnatuissa tilaisuuksissa hauskanpito ja ilmaiset tarjoilut. Kolmen kohdan strategian tarkoitus on luoda aktiiveille hyötyä pitkällä, keskipitkällä ja lyhyellä aikavälillä, vastaavasti.

Aktiivit ovat Indecsin ehkäpä pienin, mutta tärkein jäsenryhmä – sillä vain jatkuvalla ja määrätietoisella panostuksella voidaan hallitus- ja toimaripaikoille luoda tarvittavaa kysyntää. Näin voidaan kiltamme tulevaisuus turvata parhaiten ja vältymme

toiminnan näivettymiseltä. Panostaminen kiltamme aktiiveihin on jo lyhyelläkin aikavälillä koko jäsenistön etu. Muuten rekrytointi muodostuu vaikeaksi – killan on vaikea pärjätä kilpailussa huipputyyppien ajasta, jolloin heidät menetetään muualle.

Uskon linjauksen näkyvän selkeästi toimintasuunnitelmassa ja talousarviossa, jotka hyväksytään marraskuun vaalikokouksessa. Toivon myös näkeväni kokouksessa runsaasti ehdokkaita hallitustehtäviin (lisätietoja www.indecis.info à Rekrytointi) ja julkisia hakemuksiakin on suotavaa toimittaa kiltahuoneen Tyrkkymappiin.

Kaikki palaute on tervetullutta kasvotusten ja sähköpostilla. Nähdään kiltahuoneella ja tapahtumissa!

Juhana Vaurio

MITÄ TAPAHTUU PÄÄTALON TYÖMAALLA?

TTY:n päätalon laajennustyöt alkoivat kesäkuussa. Työmaa onkin ärsyttävän sopivasti tiellä, aina kun liikkuu Festian ja kirjaston tai tekniikantornien väliä. Mutta mitä liikkuu työmaalla työskentelevien päässä? Haastattelin mukavanoloista ja rentoa sinihaalarista raksamiestä kirjaston tietokonealuokassa, joka remontin vuoksi on tällä hetkellä pois käytöstä.

Minä: Päivää! Sopiiko haastatella?

Raksamies: Toki. Käyhän se tässä samalla töitä tehdessä.

M: Nimi ja toimenkuva?

R: Pasi Mäkinen.

Ilmastointiasentaja.

M: Mitä te teette, tuleeko tähän yksi kerros lisää?

R: Tulee. Uuteen yläkerrokseen tehdään sauna, ja kai jotain muutakin...

M: Oletteko aikataulussa? Onko ollut suurempia ongelmia?

R: Ollaan ehdottomasti. Ei kai näissä ongelmia ole.

M: Koska on kaikki valmista?

R: Kesäkuun (2006) loppuun, pitäisi ainakin olla.

M: Onko Juveneksen ateriat syötäviä?

R: Kyllä siellä hyvät ruuat on. Käytiin Newtonissa kesällä kun tämä täällä (päätalon Amica) oli kiinni. Mutta nyt ollaan käyty Amicassa, kun se on samassa talossa.

M: Ovatko teekkarit pysyneet kiltisti pois työmaalta?

R: Oon, ne on erittäin fiksuja.

M: Ovatko tytöt täällä hyvän näköisiä?

R: Ooo. Ehdottomasti, aivan ihania.

Jussi Lehtonen

Kirjoituskilpailu!

Vaikka tämänkertainen Infacto onkin muhkeampi kuin koskaan, kaipaa lehti entistä parempia juttuja jatkossakin. Infacton toimitus julistaakin kirjoituskilpailun, johon saa osallistua ihan kuka vaan! Tarkoituksena on kirjoittaa sellainen juttu, jonka tulevat teekkarisukupolvet muistavat urbaanina legendana! Aihe on vapaa, mutta olisi suositeltavaa, että sillä on jotain tekemistä teekkarielämän kanssa. Teksin hauskuudesta saa lisäpisteitä, mutta asiallisemmatkin jutut voivat menestyä. Kunnian ja kuuluisuuden lisäksi kilpailussa on tietenkin loistava pääpalkinto, joka lahjoitetaan voittajastoorin kirjoittajalle killan pikkujoulusaunalla. Kaikki julkaisukelpoiset jutut pyritään julkaisemaan seuraavassa Infactossa. Lähetä juttusi pikaisesti osoitteeseen: indecs-paatoimittaja@tut.fi, kuitenkin viimeistään 1.12.2005!

Eikun kynä käteen ja kirjoituspuuhiin!

Marita Nikkasan elämän aakkoset

Tuotantotalouden osastosihteeri ja liikenne- ja kuljetustekniikan laitoksen ”äitee” Marita Nikkanen on sarjassamme seuraavana vuorossa paljastamassa omat elämän aakkosensa. Tutkintouudistus on tuonut myös opiskelijoiden asioista huolehtivalle Maritalle Nikkaselle lisätyötä. Maritan työpäivät muodostuvatkin usein hektisiksi hänen työhuoneensa toimiessa rautatieaseman tavoin – porukkaa lappaa sisään ja ulos kaiken aikaa. Tämän takia työpäivien varalle tehdyt suunnitelmat muuttuvat usein, eikä kahta samanlaista päivää olekaan.

Aakkosissaan Marita Nikkanen yhdistää työn ja vapaa-ajan, haaveilee uudesta harrastuksesta ja muistuttaa oikean asenteen tärkeydestä.

A

Aamulehti

Tärkeä, päivän avaukseen kuuluva; antaa pikakoordinaatit missä maailmalla mennään

B

B-vitamiini

Tarvetta näin päivien pimetessä

Basilika

Hyvä vihreä, varsinkin tuoreena

C

Ceylon

Unelmakohde: aurinkoa, lämpöä ja historia...

D

Deadline

Ainakin yksi työpäiväni korvamerkittynä toistuvasti joka kuukausi

E

Ennuste

Missä mennään tulevaisuudessa? Who knows?

F

Fortime

TTY:n henkilöstösovellus johon meistä tallennetaan lukemattomasti asiaa – melkein päivittäinen työvälineeni

G

Golf

Harrastus josta olen usean vuoden ajan suunnitellut hakevani oppia; toteutunee ensi kesänä.

H

Harrastus

Minulla posliininmaalaus, on hyvä olla olemassa tasapainottamassa muuta työtä. Erinomainen ”akkujen” lataukseen.

J

Jida-Maria

Tämän vuoden tuta fuksi. Onnea ja menestystä valitsemallesi uralle!

L

Jugend

art nouveau, tyyliisuunta joka ns. kolahtaa minuun täysillä

K

Kolleega

Hyvä sellainen on kullan arvoinen, minulla on onni omata muutama...

L

Läsnäolo, (luotettavuus)

Niin ystävälle kuin omaiselle sekä henkisesti että fyysisesti on arvokasta.

M

Mökki

Mukava virike- ja rentoutumispaikka, mikäli vieraita ei lappaa liiaksi.

N

Niklas ja Nea

Omatoimiset lapsemme, nyt jo nuoria aikuisia. Maailman parhaimmat!

O

Optimismi

Pitäisi pyrkiä säilyttämään kaiken työelämän (ja yhtäläillä opiskelu-elämän) myllerryksen keskellä

P

Praha

Kaupunki johon pitää päästä uudestaan.

Q

Q

Täysi- vai puolikuu? Kummallakin on hyvät puolensa.

R

Rommy

Perheen nelijalkainen beagle-herra, aikaansaavana saanut lisänimen Rommy-Pommi.

S

SM-liiga

Tulee seurattua sivusta ja ajoittain jopa paikan päältä – olen uskollinen, sen toisen tamperelaisseuran kannattaja.

T

Tutkinnonuudistus

Henkilökuntaa ja opiskelijoita työllistävä uusi kuvio. No, antaahan se mahdollisuuden uuden oppimiseen ja omaksumiseen.

U

UPJ

Valtionhallinnon uusi palkkausjärjestelmä joka ei jätä ketään sen piiriin kuuluvaa kylmäksi. Katsotaan mistä itsemme löydämme, kun pöly laskeutuu...

V

Verkosto, verkostoituminen

Jokapäiväisen työn tekemistä helpottava, erinomainen apu. Ks. kohta K.

W

Wishbii

Uusi Visbyyn-äännemuoto erään koulutusmatkamme seurauksena.

Y

Ysiviisseiska

Radioasema jota tulee kuunneltua työmatkoilla, Tampere kiäliset – uutiset ovat aina ajankohtaiset!

Z

Z, z, z,

mehiläisten pörräysääni kesähelteellä

Ä

Äre

Hienot näköalat kesälläkin.

Ä

Äiti, mama

Tärkeä henkilö itse kunkin elämässä

Ö

Ö...

äänähdys jonka päästän, kun en tiedä miten taiteiden vastaisin kiperään kysymykseen tai kun ajatusprosessini ei kerta kaikkiaan löydä tarvittavaa dataa tallennusyksiköstäni.

lida-Maria Rantanen

Etkö Sinä vielä TIE dä Mikä se on?

*Mikä olisikaan piristävämpää kuin poiketa kesken synkän syksyn Saksaan maistelemaan **laatuoluita**? Etkö Sinäkin haluaisi jättää matikan kirjat hyllyyn pölyttymään ja sukeltaa viikoksi Portugalin **yöelämään**? Eikö Jalopenon kebab maistu? Sinulla on mahdollisuus lähteä Turkin **aurinkoon** herkuttelemaan!*

ESTIEM eli European STudents of Industrial Engineering and Management on tutalaisten kattojärjestö, johon kuuluu opiskelijoita yli kuudestakymmenestä Euroopan yliopistosta. Maanosamme on edustettuna idästä länteen: niin Makedonia, Serbia kuin Iso-Britanniakin ovat jäseniä. ESTIEMin toimintaa suunnittelee ja valvoo vuosittain vaihtuva viiden hengen hallitus. Se äänestetään syksyisin järjestettävässä viikon mittaisessa kokouksessa, jossa kullakin jäsenryhmällä on yksi ääni.

ESTIEM on opiskelijajärjestöksi hyvin laaja ja järjestäytynyt. Sponsorisopimukset, kokouskäytännöt ja hallitustoiminta jäävät tavalliselle opiskelijalle usein etäisiksi. Sen sijaan Vision-seminaarit, T.I.M.E.S. – casenpurkukilpailu ja Summer Academy koskettavat kaikkia Tampereen tuotantotalouden ja tietojohdamisen Teemu Teekkareita.

Vision on noin viikon kestävä opiskelun ja huvin yhdistävä tapahtuma jossakin ESTIEM-yliopistokaupungissa. Tampere järjestää vuosittain oman Visioninsa, joka seuraavan kerran toteutetaan yhteistyössä TKK:n kanssa helmikuussa 2006. Osallistujat maksavat edestakaiset matkansa ja opiskelijaystävällisen,

yleensä muutaman kymmenen euron suuruisen osallistumismaksun. Paikallisryhmä, olipa se sitten Pietari, Sevilla tai Lappeenranta, huolehtii osallistumismaksuun sisältyvän majoituksen, ruoat ja matkustamisen paikan päällä.

Jokainen Vision-seminaari noudattaa vuosittain vaihtuvaa Vision-teemaa. Tämän hetkinen aihe Vision of Cycles käsittelee monipuolisesti elinkaaria liikemaailmassa ja teollisuudessa. Viikon vierailuun kuuluu englanninkielisiä luentoja ja mahdollisesti casen purkua teemaan liittyen. Yritysvierailut paikallisiin firmoihin ovat myös yleisiä. Entäpä lupaukset huurteisesta oluesta ja aidosta kebabista? Visionin akateemista puolta ei kannata säikähtää: se on vain osa tapahtumaa, jonka tarkoituksena on koota samanhenkisiä opiskelijoita yhteen ja tutustua vieraaseen kulttuuriin. Baarikierrokselta tuskin välttyy kukaan!

T.I.M.E.S. eli Tournament in Management and Engineering Skills tuo ESTIEMiä esiin eri valossa: prässättyihin housuihin ja liituraitajakkuihin sonnustautuneet opiskelijat – tulevat huipputason DI:t – kilpailevat tietämyksellään. Kunkin ESTIEM -paikallisryhmän on mahdollista järjestää karsinnat, joista paras joukkue lähetetään semifinaaliin taistelemaan businessstietouden

Euroopan mestaruudesta. Jos maine ja kunnia kiinnostavat, eikä raivoisa aivotyöskentely hirvitä, kokoa itsellesi nelihenkinen joukkue taistelemaan Tampereen T.I.M.E.S. jatkopaikasta. Paikalliskarsinnat järjestetään joulukuussa kolmannen opetusperiodin alussa. Tiimilläsi on mahdollisuus edetä semifinaalin kautta Brysseliin viikon mittaiseen loppukilpailuun, jossa arvostetut akateemikot ja yritysedustajat arvioivat opiskelijoiden casenpurkukykyjä. Tyhjä tili ei ole este osallistumiselle: edustusjoukkueen matkat sponsoroidaan!

Jos kesätyöpaikan saanti on kiven alla, eikä kesä Hervannan betoniviidakossa kiinnosta, on Summer Academy mielenkiintoinen ja halpa tapa nauttia lomasta. Kahteen viikkoon sisällytetty opiskelu toteutetaan muun muassa ryhmätöinä ja väittelyinä. Bikinin ja kumiankka kannattaa toki ottaa mukaan, sillä aikaa on varattu myös paikalliseen kulttuuriin tutustumiselle ja rentoutumiselle.

ESTIEM on loistava tapa luoda kontakteja ympäri Eurooppaa. Tapahtumien järjestäjät keräävät tukirahoja yrityksiltä ja yliopistoiltaan voidakseen majoittaa, ruokkia ja viihdyttää vieraitaan parhaalla mahdollisella tavalla. Paikallisten avustuksella on mahdollista nähdä ja kokea paljon enemmän kuin yhdelläkään turistimatalla.

Lisätietoa järjestöstä ja tulevista tapahtumista saa osoitteesta www.estiem.org. Alla on lueteltu lähitulevaisuuden mielenkiintoisia tapahtumia.

- 6.10.-9.10. ReCoM (Regional Coordination Meeting)**, Lappeenranta
- 10.10.-13.10. Activity Week**, Pietari
- 16.11.-20.11. Vision, Cycles in Technology**, Berliini
- 23.11.-27.11. Vision, Impact of Trade Cycles on Finance**, Darmstadt
- 29.11.-4.12. Vision, Sustainability Management**, Bremen
- 6.12.-10.12. Vision, Product Life Cycle Management – Building and Testing Phase**, Wien
- 10.12.-16.12. Vision, Opportunities and Risks at Different Stages of the Life Cycle**, Zurich

Mikäli olet ESTIEMin jäsen, on sinulla tunnus ja salasana ESTIEM Portaliin. Siellä voit ilmoittautua tapahtumiin. Jäsenyys on ilmainen eikä velvoita mihinkään, joten kehotan kaikkia kansainvälisyydestä innostuneita tutan ja tijon ei-vielä-jäseniä näpyttelemään kiinnostuksensa Tampereen paikallisvastaava Kimmo Torviselle sähköpostilla osoitteeseen indecs-kv-vastaava@tut.fi. Helmikuun Vision-projekti kaipaa myös innokkaita apureita, jotka tietysti pääsevät osallistumaan koko seminaariin veloituksetta. Kiinnostuitko? Kirjoita sähköpostiosoitteeksi maria.haukipuro@tut.fi.

VISION COORDINATION MEETING (CoM) DORTMUND

- Kun sähköposti ei riitä...

Toivottavasti seuraava matkakertomus antaa hieman käsitystä kuinka ESTIEM-tapahtuma/-matka voisi mennä ja innostaa muitakin lähtemään matkaan!

Kuinka ihmeessä Euroopan laajuinen seminaarisarja pysyy yhtenäisenä ja toimintaan saadaan jatkuvuutta vuodesta toiseen? Mistä ne upeat kehitysideoit kumpuavat? Onko saksalainen makkara maineensa veroista? Entä se olutkulttuuri? Niin, ja mitäs kuuluukaan tutuille, jotka kamppailevat samojen pulmien äärellä?

Tokihan mailaamalla voi hoitaa asiat lähes täysin, niin ESTIEMissä useimmiten euroopanlaajuiset projektit luonnollisesti hoidetaankin. Mutta vieläkö ei sähköposti ole täysin tehokkaasti pystynyt korvaamaan fyysistä, "oikeaa", face-to-face kohtaamista ja ehkä hyvä niin. On siis kokoonnuttava jonnekin päin Eurooppaa ja alettava jakamaan tietoa ja kokemuksia, ajattelemaan luovasti ja ehkäpä saada joitain aikaiseksikin!

Niinpä kesäkuun ensimmäisenä perjantaina aamuyöllä kolmen jälkeen oli kammettava itsensä ylös sängystä peräti puolentoista tunnin yönien jälkeen ja lähdettävä Marian kanssa taksilla linja-

autoaseman suuntaan. Tässä vaiheessa varoituksen sana kaikille, jotka tilaavat taksin etukäteen tiettyyn aikaan tiettyyn osoitteeseen ja poikkeavat pankkiautomaatilla. Se maksaa paljon! Mutta pian oli bussilla päästy Helsinki-Vantaalle ja kohta oltiinkin Münchenin lentokentällä odottamassa jatkolentoa Dortmundiin. Aurinko paistoi, oli kuuma... Noh, illalla alkoi sataa ja siten satoi koko viikonlopun. Ja illan ohjelmassa oli tietysti grillaus. Nyt siis selvisi, että hyväähän se makkara on! Ja myös saksalaisen oluen riittävä laatutaso tuli tarkistettua.

Lauantaipäivä oli kokouspäivä Solar-and Energyforum seminaarikeskuksessa. Aiheita oli akateemisen suojelija etsintä, palaute- ja arviointidokumentointi, Visionin nettisivut... Mutta illalla taas syötiin hostimme Stefanin valmistamaa päivällistä ja sieltä

siirryimme "subwaystation partyihin" ja siellä menikin aamuyöhän saakka.

Sunnuntai aamupäivä meni jälleen kokoustaessa ja iltapäivällä suurin osa lähtikin jo kotia kohti. Tampereen delegaatio (ja muutama muu) jäimme kuitenkin vielä yhdeksi yöksi. Ilta menikin halpojen drinkkien etsimiseen Dortmundin naapurikaupungista Bochumista, ja sieltähän niitä

löytyi! Maanantaina lähdimme aivan omin päin tutustumaan Dortmundin keskusta ja ainakin Maria sieltä löytyviin vaatekauppoihin. (Ostin minäkin sieltä yhden vaatekappaleen tosin...)

Niin vain pidennettykin viikonloppu vierähti ja oli taas aika lähteä kotia kohti. Nukkumaan. Viuhdoinkin.

Kimmo Torvinen
LR Tampere

Uusi opintoneuvoja piinapenkissä

Kerro lyhyt kuvaus itsestäsi!

Olen Jutta Fagerström, 20-vuotias porilainen kolmannen vuoden tuotantotalouden opiskelija. Opintoneuvojan työt aloitin tänä syksynä, eli siinä hommassa olen vielä aika uusi. Opiskelu, työskentely, tutortoiminta ynnä muu kouluun liittyvä puuhastelu vie aika paljon aikaani, mutta näiden lisäksi olen iso lätkäfani. Elikkä Ässiä fanitan ja käyn hallilla pelejä katsomassa aina kun mahdollista. Muuten vapaa-aika kuluu pitkälti poikaystävän tai kavereiden kanssa sekalaisia puuhaillen.

Olet uusi opintoneuvoja, mitä tehtäviä toimenkuvaasi liittyy?

Pääasiallisena tehtävänäni on neuvoa opiskelijoita kaikissa opintoja koskevissa kysymyksissä sekä tarkastaa heidän opintosuunnitelmansa ennen valmistumista. Lisäksi osallistun TOLA:an, toimin osaston suunnittelijan apuna akateeminen opiskelu-kurssilla sekä rakennan opintosuunnitelmia wiittä waille-projektin osallistujille.

Miksi halusit ryhtyä opintoneuvojaksi?

Ajattelin että se olisi mielenkiintoinen työ joka toimisi hyvänä vastapainona opiskelulle. Edellinen opintoneuvoja Eero Judin oli kehunut työtä mukavaksi.

Jos saisit valita uudestaan, niin ryhtyisitkö hommaan?

Kyllä tähän asti ainakin olen viihtynyt hyvin, eli tottakai!

Mikä on kaikkein raskainta entä mukavinta?

Raskainta on ollut se, että uutta opittavaa on ollut paljon ja lisäksi opintoneuvojan työ pitää sovittaa yhteen oman opiskelun kanssa. Mukavinta on ollut jutella erilaisten ihmisten kanssa. Tässä työssä pääsee tapaamaan paljon uusia ihmisiä.

Milloin ja miten opintoneuvontaan voi ottaa yhteyttä?

Minut tavoittaa aina sähköpostilla osoitteesta opintotu@tut.fi, henkilökohtaisesti päivystysaikoina Festian ensimmäisestä kerroksesta huoneesta FA117. Päivystysajat ovat näkyvillä huoneen ovesa.

Voiko opintoneuvojalle esittää tyhmiä kysymyksiä?

Ei ole olemassa tyhmiä kysymyksiä. :) Opintoneuvojalta voi kysyä melkein mitä vaan, eiköhän kaikkiin kysymyksiin jokin vastaus löydy.

Mitä hyviä neuvoja tämän vuoden tutafukseille olet antanut?

Fuksien kanssa en ole ollut opintoneuvojan ominaisuudessa hirveästi vielä tekemisissä, joten en ole vielä päässyt neuvojakaan hirveästi antamaan.

Tenttiohjesääntö on muuttunut, niin että kahta tenttiä ei voida enää tenttiä samaan aikaan, mitä mieltä olet tästä uudistuksesta?

Itse en koskaan ole kahta tenttiä samaan aikaan tehnyt, joten minuun henkilökohtaisesti tämä käytäntömuutos ei vaikuta. En usko että tästä aiheutuu muillekaan opiskelijoille liian suurta ongelmaa.

Miltä uusi periodiuudistus on vaikuttanut?

Tässä vaiheessa on vaikea sanoa, menossa on kuitenkin vasta ensimmäinen periodi. Tähän kysymykseen vastaaminen on todennäköisesti huomattavasti helpompaa keväällä. Lukujärjestyksen tekeminen tuntui ainakin aluksi hieman hankalammalta, mutta katsotaan nyt kuinka koulu sopeutuu uudistukseen.

Olut vai siideri? Siideri.

Kiitos ajastasi ja ei muuta kuin tsemppiä uuteen pestiin!

Haastattelijana Tuomas Sariola

Tervehdys kaikille tutalaisille täältä Kabulista, jossa työskentelen rauhanturvaajana!

Missioni alkoi 27. huhtikuuta, eli vain muutamaa päivää ennen vappua. Lähtöä oli edeltänyt viikon mittainen CIMIC-kurssi (Civil and Military Co-operation), jossa saimme alustavan perehdytyksen tulevaan työtehtävään, sekä kahden viikon mittaisen rotaatiokoulutuksen, joka piti sisällään ajokoulutusta, toimialuekoulutusta sekä lääkärintarkastukset, rokotukset, juoksu- ja lihaskuntotestit sekä varustamisen. Kabuliin saavuttuamme ensimmäiset pari viikkoa meni työhön, työkavereihin ja vastuualueeseen tutustuessa. Lisäksi meillä oli paljon koulutusta aseiden käyttöön, ajoneuvoihin, viestiliikenteeseen, turvallisuuteen ja Afganistanin kulttuuriin liittyen.

Työskentelen CIMIC-upseerina viiden hengen tiimissä. Tehtäviimme kuuluu partiointi vastuualueellamme sekä kuvernöörien,

Tangi Saydanin tyttökoulun oppilaita

Palaveri kuvernöörin toimistolla

poliisipäälliköiden, kylänvanhimpien ja aivan tavallisten kylän asukkaiden tapaamiset. Lisäksi toteutamme mahdollisuuksien mukaan erilaisia projekteja, joihin anomme rahoituksen Suomeen ulkoministeriöltä tai EU:lta. Oman tiimini osalta suurin projekti on tähän mennessä ollut Tangi Saydanin tyttökoulun rakentaminen, joka aloitettiin jo viime vuoden puolella. Koulun avajaisia

vietettiin 4. kesäkuuta.

Näiden viiden kuukauden aikana olen nähnyt paljon. Liikenne on melko kaaottista, sillä ihmiset, eläimet ja ajoneuvot kulkevat sekaisin välittämättä aina liikennesäännöistä. Naisia näkee lähinnä burkhaan pukeutuneina, ainoastaan koulutetut naiset kulkevat kasvot paljaina. Kaupungilla näkyy aseistettuja henkilöitä ja maaseudulla saattaa törmätä panssarivaunun romuun. Viemäröintijärjestelmää ei ole, joten tarpeet tehdään katuojaan. Ohut hiekkapöly peittää upean vuoristomaiseman. Keskipalkka on noin \$50, BKT on noin \$330/henkilö ja siitä vähintään kolmasosa tulee huumeiden viljelystä.

Täällä ollessani olen oppinut kaikkea mahdollista. Islamilainen kulttuuri on tullut tutuksi, sillä uskonto on tärkeä osa elämää. Ajotaito on kehittynyt maastoajon, vesistön ylitysten, kapeiden katujen ja liikenteen arvaamattomuuden myötä. Projekteihin liittyen

Vesistön ylitys Land Roverilla

olen oppinut ymmärtämään kaivonrakennustekniikkaa ja Afganistanin terveysongelmia. Olen konkreettisesti törmännyt korruptioon, piraattikauppaan ja kannabispensaisiin. Campimme sisällä olen harjoitellut mm. seinäkiipeilyä ja remonttihommia. Olen ommellut kymmeniä merkkejä omiin ja kavereiden vaatteisiin (edellisen kerran käytin ompelukonetta yli 10 vuotta sitten). Myös miesten hiustenleikkaus sujuu jo rutiniilla.

Lokakuun lopussa on aika palata Suomeen ja koulun penkille. Täältä on tarttunut mukaan myös paljon taitoja, mistä uskon olevan hyötyä siviilielämässä. Kansainvälisen yhteistyön myötä kielitaito on parantunut ja olen huomannut useita eroja ulkomaalaisten tavoissa tehdä töitä. Työ-

Vapunaattoja viettämässä

ja raportointikielemme on englanti, päivittäin tulee puhuttua myös ruotsia, sillä meillä on yhteiset ruokailut. Ranskaa, saksaa ja italiaa olen käyttänyt iltaisin campimme eri baareissa jutellessani ulkomaisten sotilaiden kanssa. Accessin käytön osaaminen on karttunut tietokantaprojektin myötä, myös muut toimisto-ohjelmat ovat päivittäisessä käytössä. Tiimityö- ja projektityötaidot ovat kehittyneet aivan huomaamatta.

Tässä päällimmäiset fiilikseni, aika on mennyt nopeasti ja reissu on ollut todella antoisa. Juttuja ja valokuvia on satoja. Mikäli rauhanturvaaminen kiinnostaa, kannattaa vierailla osoitteissa www.mil.fi/rauhanturvaaja ja www.fincent.fi (à suomeksi). Sieltä löytyy kaikki mahdollinen pääsyvaatimuksista, hakeutumisesta, tehtävävaihtoehtoista ja palkkauksesta. Toki minultakin voi tulla kyselemään.

Nähdään siis marraskuussa, sekä luennoilla että kekkereissä!

Luutnantti Laura Nyman

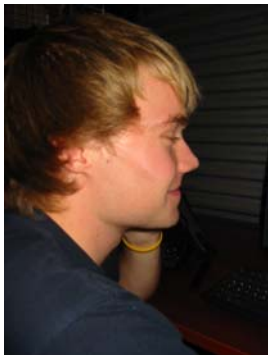
Liikenteessä tulee vastaan kaikenlaista

Kesätyö GALLUP

Tulevat tuotantotalouden diplomi-insinöörit ovat hakenneet työkokemustaan mitä erilaisimmista paikoista, mutta useimmat tuntuvat olevan tehtaissa haalarihommissa. Kolmannen vuosikurssin opiskelija **Ilkka Peltola** painottaakin, että jokaisen pitäisi tehdä haalarihommia, sillä niissä luennoilla opitut asiat kertautuvat käytännön esimerkkeinä. Yllättävän moni on päässyt töihin nettihakemuksella, joten ensi kesänä ei kannata syyttää puuttuvia suhteita, vaan olla oma-alotteinen.

1. Missä olit kesätöissä?
2. Miten pääsit?
3. Mitäs teit siellä?
4. Menetkö vielä uudestaan?
5. Mitä jäi mieleen?

Tuomas Pahlman, 2. vsk

1. Tampereen teollisuussähkö Oy:ssä
2. Isän kautta
3. Suunnittelin tuotantotiloja, rankkaa ajatustyötä kokoajan
4. Juu, olen töissä koko ajan
5. Aika tasaisia päiviä, tulevaisuuteni on jossain muualla

Antti Laaksonlaita, 3. vsk

1. Are Oy:ssä. LVIS -urakoitsija, joka tekee mm. putkiurakkaa pääatalolla
2. Pari vuotta sitten kaukaisen sukulaisen kautta
3. Aiemmin olin haalarihommissa, mutta tänä kesänä ylenin ilmastointiprojektin päälliköksi
4. Juu olen koko ajan.
5. Aika stressaavaahan se oli, mutta upeata kun projekti tuli valmiiksi. Työporukan kanssa tuli hyvin toimeen, paitsi asentajan.

Ilkka Peltola 3. vsk

1. Sandvik Tamrockilla, joka valmistaa porauslaitteita, joita käytetään esimerkiksi tuossa räjäytystyömaalla
2. Pistin avoimen hakemuksen nettisivujen kautta
3. Olin asentajaharjoittelijana, semmosta venttiilien kiristelyähän se oli, opettavaista
4. Menen mielelläni uudestaan, mutta en asentajan hommiin
5. Työskentelemme soluissa, jotka ovat erillään toisistaan. Kiristin kerran yhtä osaa, ja lensin lattialle kaikkien soluosastojen keskelle. Siinä oli sitten jokainen naureskelemassa.

Matti Ala-Ilomäki, 1. vsk

1. Pirkanmaan osuuskaupan konttorissa
2. Täti on siellä kanssa töissä, joten sitä kautta
3. Olin palkanlaskijana jo neljättä kesää
4. Kyllä menen
5. Mukavaa hommaahan se on, Teta pk:n kurssilla ollaan käyty samoja juttuja.

Juuso Lehti, 1. vsk

1. Veikko Lehti Oy –kuljetusliikkeessä eli kotona
2. Jaahas
3. Kaikenlaista hommaa, lapiomiehestä ajojärjestelyihin ja pomon penkille. Joka päivä on erilainen.
4. Kyllä, nautin työstä
5. Isä oli poissa kotoa ja jätti minun tehtäväkseni laittaa autot ajoon. Suunnittelin kaiken todella tarkkaan, mutta yksi työntekijä olikin kateissa, eikä löytynyt viikkoon, joten jouduin lähtemään itse ajamaan. Tästä opin että ei pidä suunnitella liian tarkkaan kaikkea.

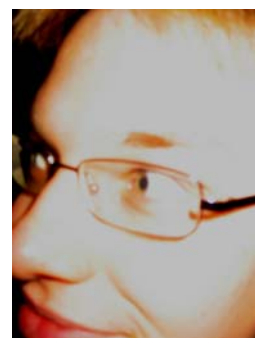
Maria Haukipuro, 2. vsk

1. Bar Cafe Keltaisessa Aitassa
2. Menin pomon juttusille vuosi sitten
3. Myin juomia
4. Löin omistajan kanssa Lime Finlandia vodka –pullosta vetoa etten mene
5. Olin yksin sateisena sunnuntai-iltapäivänä töissä, kun keski-ikäinen mies tuli ostamaan olutta. Herralla ei ollut rahaa eikä kortti toiminut. Siinä se sitten pummasi muilta asiakkailta muutamat oluet ja tupakat, irstaili baaritiskillä ja yritti välillä tiskin taaksekin. Lähtiessään pölli vielä tuopin.

Teemu Rintasaari, 3. vsk

1. UPM:llä
2. Laitoin nettihakemuksen ja soittelin pirusti perään, eli siis tuurilla
3. Valvoin paperimassan valmistusta apulaisena
4. Menen, jos pääsen
5. Lakon takia pestiin puolitoista kuukautta painepesurilla paikkoja. Märkää hommaa. Oikea homma oli kyllä mielenkiintoista.

Tiia Uusimäki, 2. vsk

1. OMG:llä
2. Sähköisellä nettihakemuksella ja soittelulla
3. Olin prosessin hoitaja, eli pakkasin Kobolttipulveria tynnyreihin ja säkkeihin ja roudailin niitä trukilla
4. Kyllä
5. Venetsialaisyytenä paistettiin poikien kanssa pitsaa ainakin kymmenellä täytteellä, kun ei ollut mitään tekemistä.

Anni Rouvinen

INTERNATIONAL STUDENT AT TUT

DAVID ALPHEN

Moro!

Minun nimeni on David ALPHEN, I'm 24 years old and I come from France, more precisely from Cannes! You know... French Riviera... It's a great place to live but not to study. So I decided to move to Paris to study Computer Science in an engineer school: EPITA (www.epita.fr). And it's a great school so if you want to come to Paris you're welcome for sure! I'll be there as your tutor! Thus I wanted to travel in a different place from where I've always been living, that is to say I wanted no pollution, nature, no pressure, hard work ;), big parties, nice girls, gentle people and sport. In fact we have hard work, big parties and nice girls in France but anyway these are the main reasons why I chose to come to Finland. So here I am at TUT in Industrial Engineering and management for my 4th year of study. I'm here for 4 months only because I have to continue my studies in Paris in January, too bad.

Anyway I can say there is a big organization for all the international students and everyone has made a great job. I mean the BBQ's (where I lost my grandfather's coat but my guild rox and brought it back), sauna parties, night clubs... Everything is ok for the students to feel well and

I have not enough money to go everywhere so I will choose Tallinn to visit buy alcohol.

ready to meet each others. And that's what I did, 2 days after my arrival I met Miikka who introduced me to most of the Finnish people I know today, made me know the best places to go in Tampere by night and the typical drinks (Salmiakki kossu, Kossu, Lonkero, Kossubattery, Jallukola) so I taught him how to drink PernodCoca (Mazout) and he liked it!. His friends taught me some sentences as well like "Minulla on krapula", "No niin" (thanks Miikka), "Mitä vittua" (thanks Anttoni), "Sä oot kaunis", Sulla on kauniit silmät (thanks Käle). But as everybody knows, Finnish is hard to speak and more especially to understand. Anyway, it's great each time I discover something here I like, even the "mustamakkara" (black sausage), yes indeed! But the winter is coming and I'll see if I'll like it. Well I guess I should visit the town and the neighborhoods 'cause there are lots of nice places to go (Stockholm, Tallinn, Lapland...). As I only know beach and concrete it is a big changing for me. But I'm not on vacation and have not enough money to go everywhere so I will choose Tallinn to visit buy alcohol.

I would like to thank my family, my friends in France, "Le Sun7" which is a great pub in Cannes that you should go, the international office, the tutors, Indecs with Anni, Kimmo, Maria and Peter who speaks French!, Miikka, Anttoni, Käle, Teemu, my school EPITA, Mathias and Martina, Rudy from Switzerland (shitass man), everyone who read this article, everyone who knows me and I forgot (even if right know I'm not drunk!), Olvi, Karhu, Koff and Salmiakki and...

Au revoir !

INDECS CHALLENGE 2005

Seikkailutapahtuma Indecs Challenge pidettiin järjestyksessä neljättä kertaa lauantaina 24.9. Tänä vuonna kilpailu käytiin pääasiassa Etelä-Hervannan, Ruskon ja Kaukajärven alueella. Sää suosi kilpailua, sateelta säästyttiin ja lämpötila liikkui koko päivän viidentoista paremmalla puolella.

Kisapäivänä klo 9.00 Obeliskille kokoontuneet 11 joukkuetta saivat karttojen ja yleisohjeiden lisäksi kimurantin älypähkinän purtavaksi. Suurin osa kilpailijoista saikin sen ratkaistua, osa tosin hieman pidemmän pohtimisajan jälkeen. Älypähkinän lisäksi joukkueet saivat koko matkan kestäväksi tehtäväksi vaativan casen ratkaistavakseen.

Ensimmäisellä rastilla testattiin ensin kilpailijoiden kädentaitoja ritsanvalmistuksen merkeissä. Kyseisellä aseella tuli myös ampua rikki ilmapallo, missä yksi joukkue onnistuikin sangosta väsäämällä kyhäelmällään. Rastilla päästiin myös eroon aamukankeudesta, sillä joukkueiden tuli ylittää puiden väliin korkealle viritetty naru niin, että mahdollisimman moni henkilö pääsisi toiselle puolelle. Kilpailijoiden

kiipeilytaidot yllättivät, moni kiipesi ylös pitkin puunrunkoa ketterästi kuin orava. Narun ylämenttiin myös muun muassa ihmispyramidin avulla.

Aamuvoimistelun jälkeen seikkailijat pääsivät sammuttamaan janoaan vesirastilla Makkarajärven rannalla. Jokaisen tuli arvioida pillillä juomansa nestemäärä. Arviointia vaikeutti se, että juomakupit olivat piilossa pahvilaatikon sisällä. Arviointikykyä tarvittiin myös, kun karhulangan varassa riippuvaan sankoon tuli lisätä vettä niin paljon, että lanka kuitenkin kestäisi veden painon. Kilpailijoiden lastaamat vesimäärät vaihtelivat seitsemästä desistä lähes kuuteen litraan.

Makkarajärveltä siirryttiin Hervantajärveä ympäröivälle kalliolle, jolla erätaitoja testattiin tuplaten. Kisailijoilta mitattiin nuotion sytyttämiseen ja teltan pystyttämiseen kuluva yhteisaika. Eräs joukkue sai tulen roihuamaan helposti käyttämällä sytykkeenä matkatehtäväksi annettua casea, toinen hyödynsi mukaan ottamaansa sytytintä. Teltan kasaamisessa ilmeni hieman vaikeuksia, muutama partio nimittäin pystytti teltan vahingossa ylösalaisin.

Taival jatkui kahdelle miehittämättömälle kylmarastille. Tietämystä vaadittiin niin latinankielisistä lajinnimistä kuin jokamiehen oikeuksista. Kylmarasteja ympäröinyt maasto koettiin hivenen haastavaksi upottavan suon takia, mutta joukkueet jatkoivat matkaa sisukkaasti. Jalkoihin sidotut muovipussit sekä teipistä ja pahvista rakennetut "kengät" helpottivat vaativaa vaellusta.

Alkurasteilla esiintyneet ruuhkat helpottivat kylmärastien aiheuttaman hajonnan takia, maunarvausrastille tullessa pari joukkuetta oli ottanut jo reilun etumatkan. Indecs Challenge:n pisteidenjaossa kokonaisajalla ei kuitenkaan ole merkitystä, vaan rastisuoritukset ja hyvä yhteishenki ratkaisevat lopullisen sijoituksen. Rastilla löydettiin aivan uudenlaisia makuelämyksiä, palsternakkaa veikattiin Power-porkkanaksi ja passionhedelmän aromit olivat kuulemma aivan viinimarjojen kaltaiset. Tunnistamista vaikeutti se, että maistajien silmät oli peitetty liinoilla. Makurastin yhteydessä kilpailijoille oli tarjolla pientä välipalaa sekä Red Bullia.

Seuraavan kylmärastin löytäminen osoittautui aluksi hieman ongelmalliseksi, rasti ei nimittäin ollut aivan sillä paikalla, mihin se karttaan oli merkitty. Ensimmäisenä rastille saapunut joukkue siirsi rastin ystävällisesti oikealle paikalleen. Rastilla tunnistettiin kuvista suomalaisia järvikaloja, ahvenet ja lahnat olivat kilpailijoille tuttuja.

Ensiapurastilla selvitettiin kilpailijoiden ensiaputaitoja. Ensiksi ryhmän piti näyttää, miten toimia kun luonnosta löytyy tajuton ihminen. Kylkiasento löytyi melkein jokaiselta ja koehenkilö saatiin hereille, hieman kyseenalaisista herättelykeinoista mainittakoon nyrkillä poskeen lyöminen. Ryhmän piti lisäksi kertoa toimintaohjeet kun metsästä löytyy loukkaantunut, shokissa oleva vaeltaja,

jonka sääressä on ammottava haava. Joukkueiden taso vaihteli paljon tällä rastilla, mutta tuomaristo piti tärkeänä myös shokkipotilaan esiintymistaitoja. Pisteitä koetettiin kalastella erinäisin keinoin (muun muassa nesteillä ja pikkupurtavilla), mutta tuomariston naispuoliseen jäseneen eniten vaikuttavana voitaneen pitää ulkkarijoukkueen laulua.

Metsäkyökkärastilla harvennettiin Kaukajärven ylipaisunutta oravakantaa heittämällä katuilla kumoon oravankuvilla koristeltuja kyykkiä. Maaston epätasaisuus vaikeutti suoritusta kohtalaisesti, mutta metsän ekologiset lokerot saatiin jälleen tasapainoon. Erään joukkueen mukana ollut koira tienasi tiimilleen lisäpisteitä kaatamalla kumoon kolme kyykkää, kun kävi noutamassa metsään lentäneen kartun.

Ennen päätöstä oli vuorossa vielä vedenlylytys (upealla ja mahtavalla, toim. huom.) lautalla. Tehtävänä oli kiertää läheinen pelastusrengas (siis järjestäjien itse kyhäämällä lautalla). Kilpailijoiden alun epäluulot lauttaa kohden karisivat sitä mukaa kun matka eteni, veden pinta näytti pysyvän turvallisesti kenkien alapuolella. Joukkueilla oli useita mielenkiintoisia tyylejä

kiertää merkki ja jotkut olivat hyvin varautuneet tuomalla jopa omat melontavälineensä mukanaan. Lautta pysyi hyvin pystyssä yhtä joukkuetta lukuun ottamatta, joka uhmasi fysiikan lakeja kumoamalla kaatumattoman lautan. Kilpailijoiden vedessä virkistäytymisen jälkeen luvassa olikin jo maali, joten pieni kastuminen ei menoa hidastanut!

Viimeinen rasti sijaitsi päätöspaikalla Kaukajärven Kristillan tilalla. Kilpailijat laitettiin purkamaan casea arvovaltaisen tuomariston eteen. Selostuksia kuultiin muun muassa englanniksi, espanjaksi ja rummutuksen säestämänä. Eteläamerikkalaisen öljy-yhtiön rahoitustilanteeseen saatiin monta hyvää ratkaisuehdotusta. Casenpurkamisen jälkeen joukkueet istuivat iltaa syöden ja vaihtaen kisakokemuksia.

Indecs Challenge 2005 -kisan illanvietto sai erittäin ikävän päätöksen. Indecsin fuksi hyppäsi saunomisen yhteydessä rantasaunan laiturilta uimaan ja löi päänsä. Järvi oli laiturin läheisyydessä noin metrin syvyinen. Laiturilla olleet kaverit autoivat henkilön pois vedestä ja soittivat paikalle ambulanssin. Alkoholilla ei ollut osuutta asiaan. Magneettikuvauksessa ilmeni murtunut niskanikama sekä selkärankaan tullut painauma, jotka aiheuttivat halvaantumisen.

Diagnoosin pohjalta tehdyn ennusteen mukaan henkilö saattaa kyetä kävelemään vuosien kuntoutuksen jälkeen.

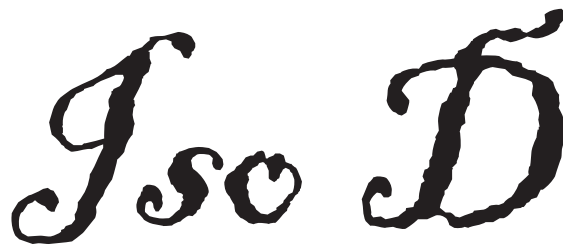
Päätöstilaisuudessa ei luonnollisesti pidetty minkäänlaista palkintojenjakoa. Ensimmäiseksi tuli joukkue *Power-Lamourettes*, joka sai saman pistemäärän kuin toiseksi tullut joukkue *Ei nukkaa, eikä tuki sitä rööriä*. Tasapeli tilanteessa järjestyksen ratkaisivat ensiapurastilta saadut pisteet. Kolmanneksi ylsi joukkue *The Halot Kvartetti*. Indecs onnittelee voittajia sekä kiittää kaikkia joukkueita ja rastinpitäjiä osallistumisesta.

Riikka Moilanen

RUUKKI

more with metals

DIPLOMITYÖ

“She believed in dreams, all right, but she also believed in *doing* something about them.

When Prince Charming didn’t come along, she went over to the palace and *got him*.” - Walt Disney, speaking of Cinderella in 1949

Uskon ja toivon, että tuotantotaloutta opiskelevilla ihmisillä on unelma valmistumisesta ja hyvästä työpaikasta. Walt Disney sanoo sen lyhyesti. Hän rohkaisee tekemään unelmiesi eteen jotakin. Iso D ei todellakaan ole se isoin peikko näiden unelmien saavuttamiseksi. Sen eteen, kuten Walt Disney sanoo, täytyy vaan tehdä jotain.

Oli synkkä ja myrskyinen ilta kun istuin Espoon kodissa miettien opiskeluni kulkua. Kotiasiat tuntuivat olevan kunnossa ja tuotantotalouden diplomi-insinööriksi valmistuminen kiinnosti. Esteitä tuolla taipaleella oli vielä muutama kurssi ja tietenkin se Iso D eli Diplomityö. Di-työn valmistuminen on useilla ystävillä onnistunut hienosti, toisilla taas sitten ei ollenkaan. Onpa muutama kaveri ollut jo kohta yli 10 vuotta koulussa ilman sen valmistumista. Ehkä mielessäni kertasin noita pelkotiloja, joita olen Di-työstä kuullut. Ajatuksia vilisi myös päässäni mistä sen saisin, ja kuinka sen aloittaisin. Tietenkin suurin kysymys oli mistä minä haluaisin sen tehdä.

Diplomityössä ehkä tärkeintä on löytää joku kiinnostunut yritys, joka suostuu maksamaan Sinulle sen tekemisestä jotain. Perinteisesti yritykset käyttävät Diplomi-työn teettämistä eräänä rekrytointikanavana, jossa he tarkastelevat mahdollisesti heille potentiaalista uutta työntekijää diplomityön valmistumisen ohessa. Joissain tapauksissa tämä menee jopa hieman yli liiallisen työn muodossa, ja itse työn valmistuminen jääkin täysin toisarvoiseksi asiaksi. Mielestäni tärkeää on Di-työhaastattelussa painottaa nimenomaan

diplomityön loppuun saattamista, eikä niinkään niitä muita työtehtäviä mitä mahdollisesti ohessa tarjotaan. Tärkeintä Sinulle on kuitenkin saada se työ valmiiksi ja tämän jälkeen vasta päästä ”kunnon” töihin. Työnantajasi tarvitsee siis myös tajuta tämä asia. Suhteet ja kesätyöt eivät ole huono lähtökohta Di-työnantajaa haettaessa.

Todella tärkeää on valita aihe niin, että siinä on edes joitain elementtejä mistä itse olet kiinnostunut. Tutkimusnäkökulmaa on mahdollista valita oman kiinnostuksen mukaan ja tästä kannattaakin pitää kiinni. On huomattavasti motivoivampaa kirjoitella itseään kiinnostavaa aihetta seuraavat kuukaudet, toisin kypsyä kokonaan jo tutkimusongelman asetteluun. Tutkimusongelman rajausta kannattaa myös miettiä alussa melko pitkälle, jotta Di-työ ei paisu kun fuksi fuksivuoden aikana.

Diplomityön voi tehdä oikeastaan järkevästi kahdella tavalla. Yksi tapa on, että yritys palkkaa Di-työn tekijän itselleen työntekijäksi, jolloin Sinulle maksetaan normaalia kuukausipalkkaa. Usein tällaiseen työsopimukseen liittyy myös muita tehtäviä, joiden kanssa kannattaa olla tarkkana. Toinen hyvin yleinen tapa on käyttää koulussa olevaa Teekkarien tukisäätiötä. Tällöin työnantaja säästyy palkansivukustannuksilta, ja maksaa könttäsunnan tukisäätiön tilille. Tililtä diplomityön tekijän on mahdollista hakea rahaa, ja tukisäätiö ottaa tilin hoitamisesta 20 % kustannukset. Kolmas ja ei niin järkevä tapa, on tietenkin tehdä se vain pois itselleen, niin että kukaan siitä ei sinulle mitään maksa. Aikataulullisesti tämä lienee se nopein keino. Rahallisesti tämä ei tietysti ole kauhean palkitseva.

Kun työpaikka ja maksumuoto varmistuvat tai ovat lähellä varmistumista, kannattanee poiketa mahdollisen aiheen ohjaajan (usein professori)

juttusilla. Ohjaaja neuvoo ja antaa vinkkejä mitä tutkimuksen alkuvaiheissa kannattaa ottaa huomioon. Vaikka tieteellisen tutkimuksen pohja pitäisikin olla jo seminaarityöstä tuttua, kannattaa työn ohjaaja pitää ajan tasalla oikeastaan heti alkuvaiheista lähtien. Näin ollen keskustelu ohjaajan kanssa käy huomattavasti luonnollisemmin.

Mielestäni ohjaajaan kannattaa seuraavan kerran olla yhteydessä, kun työ on jo hyvässä vaiheessa. Alkuvaiheen esiluvut kannattanee suorittaa kavereilla, sukulaisilla tai hyvän päivän tutuilla, joilla on kokemusta tieteellisen tekstin kirjoittamisesta. Tämä helpottaa lapsellisten virheiden karsimista, ja vie työtä usein oikeaan suuntaan. Vasta kun työ alkaa olla omasta mielestä hyvässä iskussa, kannattaa se lähettää ohjaajalle luettavaksi. Ohjaajilla menee helposti päiviä tai viikkoja töiden lukemiseen, ja kommenttien antamiseen, joten pidä tämä mielessä. Tästä alkaakin sitten keskustelu ohjaajan mielipiteistä ja omista mielipiteistäsi, työnteettäjän mielipiteet tietenkin huomioonottaen.

Diplomityön kirjoittaminen ei sinänsä ole mikään galakseja mullistava prosessi. Se on vain hieman isompi harjoitustyö, joka täytyy kahlata itse. Välillä kirjoitusprosessissa tulee hyviä jaksoja, jolloin tekstiä syntyy hyvin. Toisinaan taas tuntuu että työ ei etene ollenkaan. Kaiken kaikkiaan kannattaa

pitää mielessä, että et ole tekemässä maailmanparannusta Di-työlläsi. Vaikka taso kannattaa pitää korkeana jo työnantajan miellyttämiseksi, Di-työn valmistuminen lienee kuitenkin se tärkein asia. Turha itsekritiikki kannattaa siis unohtaa, varsinkin työn loppuviimeistelyssä. Kun tuijottaa samaa aihetta muutaman kuukauden, on tuskin täysin tyytyväinen lopputulokseen.

Iso D alkaa osaltani olla hyvin loppuvaiheessa. Osa ystäväistäni voisi sanoa että vihdoinkin. Itselleni prosessi on ollut kuitenkin kohtuullisen mukava tempoinen rykäisy. Aihe oli itselleni kiinnostava, ja tuli opittua paljon liiketaloudenteoriasta mikä liittyy aiheeseen. Lisäksi tuli varmasti opittua myös itsestä kirjoitusprosessin kuluessa. Kehitystä siis ehkä on tapahtunut - toivottavasti vielä oikeaan suuntaan.

Tsemppiä ja terveisiä juuri opiskelunsa aloittaneille ja vanhemmillekin tieteenharjoittajille. Hyvin te vedätte ja kyllä se siitä.

“To infinity and beyond!”
- Buzz Lightyear from *Toy Story*

Jukkis

Di-työ saattaa edistyä myös purjehtiessa

Sähköteekkari Perloksella

Keskiviikkona 20.4.2005 puoli yhden aikaan hyppäsin konetalon edessä pikkubussiin excun nokkamiehen Järvenpään Jarkon ja kahdeksan muun indecsläisen kanssa. Matka kohti Ylöjärvellä sijaitsevaa Perlostä alkoi. Päivän teemana oli projektijohtaminen globaalissa ympäristössä.

Perloksen aulasta saimme vierailija laput pieluksiin, mutta jouduimme valitettavasti luopumaan kaikista kameroista ja kamerapuhelimista kuvauskiellon takia. Aloitimme totta kai tärkeimmästä excursiokohteesta eli kahvipöydästä, jonka jälkeen valmistauduimme kuuntelemaan HR manager Heli Lallukan pitämää yleisesittelyä Perloksesta. Esitelmän perusteella voin sanoa, että Perloksessa työskentelee noin 6000 työntekijää ja Perlos valmistaa pääosin kännykän kuoria Nokialle ja muutamalle muulle isolle telekommunikaatiofirmalle.

Toisena luennoitsijana oli Marko Mäkipää (Senior Manager, Project Management), joka vastasi projektin hallinnan suuriin kysymyksiin. Perlos on laajentunut Nokian alihankkijana ympäri maailmaa (mm Kiina, Brasilia, Unkari ja USA), mikä on aiheuttanut hyvin suuria järjestelyjä suhteellisen lyhyiden projektien hallinnassa globaalissa ympäristössä. Mäkipää painotti alihankkijana olevan Perloksen nöyrää ja joustavaa asennetta projekteissa.

Ainoastaan teollisuustalouden peruskurssin käyneenä sähköteekkarina sivuutan hienot toimintamallit, kuvaajat ja prameat lyhennelmät keskittymällä muutamiin Perloksen ongelmiin ja niiden ratkaisuihin. Suurin ongelma maailmanlaajuisessa yrityksessä on projektien järkevä organisointi niin, että kaikki osapuolet pystyvät kommunikoimaan tarpeeksi usein ja oikealla kielellä keskenään. Tässäkin tapauksessa on hyödynnetty interaktiivista kommunikointia internetin välityksellä ja projektikohtaisia keskustelusivuja. Toinen suuri ongelma Perloksella on alihankkijalle tyypillinen

projektien kausiluonteinen toiminta ja tuotteiden suuri vaihtelevuus. Perlos on pyrkinyt siirtymään pois Nokian ikeen alta lääketieteellisuuden puolelle tavoitellen näin kausiluonteisuuden tuottamien ongelmien poistamista. Tuotteiden vaihtelevuuden ongelmaa on lähestytty tekniseltä puolelta eli suunnittelemalla tuotantolinjat hyvin geneerisiksi.

Hieman pitkäksi venähtäneen luennon jälkeen pääsimme pikaisesti tutustumaan Perloksen teknilliseen osaamiseen eli automatisoituihin tuotantolinjoihin. Ensimmäiseksi huomioni kiinnittyi työturvallisuuskylttiin, jossa luki 12 päivää ilman työtaturmaa ja ennätys taisi olla 62 päivää. Perloksella oli ilmeisesti hiljainen jakso tai vuoron vaihto, koska tuotannon puolella oli hyvin vähän työntekijöitä ja koneet tuntuivat seisovan.

Sekä muoviosien ruiskuvalussa että oheistuotteiden liittämisessä muovikomponentteihin käytettiin pääosin täysin automatisoituja tuotantolinjoja, joita oli valvomassa ainoastaan koneenohjaaja. Globaali projektinhallinta näkyi myös käytännössä jokaisen linjan päässä olevalla tietokoneella, jonka avulla kyseisen linjan kaikki tiedot ja suorituspäämäärät olivat internetin välityksellä katsottavissa kaikkialla maailmassa. Automaatiotasosta huolimatta tai juuri sen takia myös laadunvarmistukseen on Perloksella panostettu huomattavan paljon (ainakin roskalavoilla olevista suurista kännykänkuorikasoista päätellen).

Excursiomme oli hyvin onnistunut, vaikka tuotannon puolella olisin sähköteekkarina viihtynyt hieman kauemmin. Toisaalta oli hyvin mielenkiintoista tutustua tuta-tietouteen, kuten projektin ja prosessin eroavuuteen, matriisimalliseen organisaatiojärjestelmään ja projektin johtamiseen globaalissa toimintaympäristössä.

Excursiovierailija: Sähköteekkari Juha Erjo

EXCU Ruukille

26.5.2005

Lähdimme matkaan Obeliskilta aamupäivällä 14 ihmisen voimin. Saavuttuamme Ruukin Hämeenlinnan tehtaalle pääsimme heti ensimmäisenä lounaalle. Tilojen varauksessa oli ollut jotakin hässäkkää, ja tyky-porukkaa alkoi valua sisälle meidän vielä viimeistellessä annoksiamme. Siirryimmekin siis tehdaskierroksen pariin. Koska tehtaassa oli hieman meteliä, kiertelimme tehdashallin puolella ilman sen tarkempia esittelyjä. Kävelimme ikään kuin vastavirtaan tuotantoprosessia, ja näimme mm. leikkauslinjan, Temper- ja Tandemvalssaimen, hehkutuspöntöt, sekä uusimman linjan, Sinkki 3:n.

Kun tehdas oli nähty, kuljetti Matka-Mauno meidät Vanajanlinnaan. Aluksi Petteri Steen kertoi meille Ruukista yleensä, markkinatilanteesta metallialalla, mihin Ruukki markkinoilla sijoittuu ja mihin se haluaisi päästä. Ruukin strategiaan aikavälillä 2005-2009 kuuluu mm. pyrkiminen "luotettavasta teräksenvalmistajasta halutuimmaksi metalliratkaisujen toimittajaksi". Koska kasvua on vaikea saada pelkillä standardi- ja erikoistuotteilla, aikoo Ruukki edetä niistä komponenttien ja järjestelmien kautta aina kokonaisratkaisuihin. Nämä ratkaisut on jaettu kolmeen eri osaan: construction, engineering ja fabrication. Kilpailukykyä pyritään saamaan myös tehokkaasta logistiikasta ja verkostoyhteistyöstä.

Tämän jälkeen kaksi nuorta insinööriä, joista toinen valmistunut Tampereen tutalta, kertoivat meille työskentelystä Ruukilla. Heidän esittelyistään saimme kuvan mielenkiintoisesta työpaikasta vaihtelevine työtehtävineen, ja etenemismahdollisuuksiakin kuulemma on ihan kiitettävästi. Seuraavaksi puheenvuoro annettiin Ruukin päästökauppa-asioista vastaavalle ympäristöpäällikölle. Vaikka meillä vierailijoilla ei aiheesta juuri ennakkotietoa ollutkaan, herätti päästökauppa paljon keskustelua. Päästökaupan tavoitteena siis on, että päästöjä saadaan vähennettyä siellä, missä kustannukset

niiden vähentämiseen ovat alhaisimmat. Kalliiden vähentämiskustannusten tuotantolaitokset voivat ostaa päästöoikeuksia niiltä, joilta vähentäminen onnistuu vähäisemmin resurssein. Kyseenalaista on kuinka paljon tämä EU:n päästökauppasopimus lopulta tulee vaikuttamaan päästöjen vähenemiseen maailmanlaajuisesti, kun esim. Yhdysvallat ei ole lainkaan Kioton ilmastopimuksen piirissä, jonka mukaan EU:n sopimus on tehty.

Kun päästökauppa saatiin puitua meille esitelmöitiin IFRS (International Financial Reporting Standards) –raportoinnista. IFRS:n kansainvälinen tilinpäätösstandardi koskee vuoden 2005 alusta alkaen kaikkia eurooppalaisia pörssiyhtiöitä. Uuden standardin tavoitteena on saada tilinpäätös entistä läpinäkyvämmäksi ja käyttäjäystävällisemmäksi. Lähtökohtana on tase, ja raportoinnin tulee käsitellä erikseen liiketoiminnan eri osa-alueet. Erona entiseen tilinpäätökseen on myös vaatimus tarkemmista liitetiedoista, jotka selittävät lukuja. Näin sijoittajan tulisi pystyä helpommin määrittämään yrityksen kannattavuutta ja sijoituksen houkuttelevuutta, kun mitään ei pystytä piilottelemaan tilinpäätökseen tai näyttämään liian varovaista tulosta.

Viimeisenä esitelmänä (tai oikeastaan toiseksi viimeisenä) oli brändin hallinta uuden Ruukki-nimen alla. Entisen Rautaruukin ja esim. Rannilan, Fundian sekä Asvan yhdistyminen yhtenäisen brändin alle, on aiheuttanut muutoksia kyseisten organisaatioiden toiminnassa. Vihoviimeisenä esityksenä ennen ruokailemaan siirtymistä kuulin Vanajanlinnan historiikin. Illallinen syötiin tunnelmallisessa kellarissa, ja matka kohti Tamperetta alkoi yhdeksän maissa illalla. Vaikka pitkä päivä oli takana, ei se estänyt osaa porukasta jatkamasta matkaa Kantrin munabileisiin illallisella nautittujen virvokkeiden siivittämänä=)

Auli Tiainen

Excursio Nokian Renkaalle

22.9.2005

Indecsin tämän syksyn ensimmäinen excursio tehtiin torstaina 22.9. Nokian Renkaalle. Matkaan lähdettiin parinkymmenen intoa puhkuvan tutalaisen voimin ja mukana oli niin fukseja kuin kokeneempiakin konkareita. Perillä yhtiön pääkonttorilla Nokialla meidät otti vastaan Nokian Renkaiden henkilöstöpäällikkö Altti Korpela, joka piti myös varsinaisen yritysesittelyn. Korpela keskittyi esityksessään erityisesti tuotekehitykseen ja uusien markkina-aluiden kasvun mahdollisuuksiin.

Nokian Renkaat on Pohjoismaiden suurin rengasvalmistaja ja toimialan johtavia ja kannattavimpia yrityksiä maailmassa. Yhtiö kehittää ja valmistaa henkilöautojen kesä- ja talvirenkaita sekä raskaiden koneiden erikoisrenkaita. Nokian Renkailla on Pohjoismaiden laajin ja kattavin rengasketju Vianor, jonka tarjoaman logistiikan ansiosta yhtiöllä on vahva yliote ulkomaisiin kilpailijoihin nähden Suomen talvirengasmarkkinoilla.

Yhtiön keskeisiä menestystekijöitä ovat jatkuvasti uudistuva tuotevalikoima ja asiakkaalle lisäarvoa tuottavat innovaatiot. Nokian Renkaiden tuotekehityksen ydintehtävä on kehittää maailman parhaita talvirenkaita ja metsäkonerenkaita. Lisäksi yhtiön päätavoite on tuottaa renkaita pohjoisten olojen kuljettajille, jotka arvostavat turvallisuutta ja vaativat renkaita luotettavaa toimivuutta kaikissa ajotilanteissa.

Pääosa Nokian Renkaiden liikevaihdosta tulee Pohjoismaista ja Venäjältä. Muita tärkeitä markkina-alueita ovat Itä-Eurooppa, Alppialue, USA ja Kanada. Suurin osa henkilöautopuolen liikevaihdosta kertyykin talvirenkaista ja myydyistä kesärenkaista, noin puolet ovat korkeakatteisia korkean nopeusluokan kesärenkaita, eli ns. high performance -renkaita. Yhtiön tuotekehitys, hallinto ja markkinointi sekä valtaosa tuotannosta tapahtuu juuri Nokialla, mutta yhtiöllä toimii omia myyntiyhtiöitä myös Ruotsissa, Norjassa, Saksassa, Sveitsissä, USA:ssa ja Venäjällä.

Korpela korosti esityksessään Venäjän merkittävää asemaa yhtiön potentiaalisena kehitysalueena. Sen lisäksi, että Venäjä on huomattava kuluttaja rengasmarkkinoilla, on se myös erittäin kannattava tuotantoalueena. Koska tuotteiden valmistus on huomattavasti edullisempaa itänaapurimme maan kamaralla, ovat investoinnit Venäjälle yksi yhtiön kasvustrategioista. Juuri excupäivänämme vihittiin käyttöön Vsvolozhskin-tehdas, ja salaisten sisäpiiritietojen mukaan paikan päällä olivat myös Tarja Halonen ja Vladimir Putin.

Esityksen päätteeksi nautimme kupposelliset kahvia maukkaiden leivosten kera, minkä jälkeen siirryimme bussilla Nokian Renkaiden omaan testikeskukseen. Siellä testiosaston johtaja Jouni Kainulainen esitteli meille testirataa ja kertoi myös yhtiön toisesta, Ivalossa sijaitsevasta, talvirenkaiden testaukseen erikoistuneesta testikeskuksesta. Testiosastolla on merkittävä osuus tuotekehityksessä, sillä uusi kehitteillä oleva rengas testataan moneen kertaan ja monella tapaa ja juuri testitulosten peruusteella tuotteeseen tehdään tarvittavat muutokset. Huolellisen ja monivaiheisen tuotekehityksen vuoksi täysin uuden henkilöauton renkaan kehitysprosessi kestään noin 2-4 vuotta, ennen kuin se on valmis markkinoille. Nokian testirata on suunniteltu ensisijaisesti kesärenkaiden testaukseen ja siellä voidaan simuloida lähes kaikkia pohjoisten olojen ajotilanteita. Radalla testattavia renkaiden ominaisuuksia ovat muun muassa pito märällä asfaltilla, käyttäytyminen vesiliirrossa sekä ohiajomelun voimakkuus.

Yhtiöstä myös vinkattiin, että he etsivät tekniikan opiskelijoita osa-aikaiseen työsuhteeseen tuotantoon. Haku tapahtuu Tampereen Työvoimatoimiston kautta täyttämällä hakemus heidän nettisivuillaan. Haun kohteena ovat nimenomaan henkilöt, jotka voivat olla töissä viikolla. Kaiken kaikkiaan Nokian Renkaat vaikutti ensitapaamisella mielenkiintoiselta ja varteenotettavalta työnantajalta, joka panostaa työntekijöihinsä.

Kun pääsee aarniokotkan kyytiin, niin taivas on rajana

UPM-Kymmene, Tervasaari

Tiistaina 27.9.2005 kiltamme suoritti syksyn toisen excursion, vuorossa oli Indecs Networkissäkin mukana oleva UPM-Kymmene. Tarkempi kohde oli UPM:n paperitehtaat Valkeakoskella, Tervasaassa. Vierailu suoritettiin lähes 30 osallistujan voimin ja kaikki vuosikurssit edustettuina. Hienoa, että niin moni pääsi mukaan ja toivottavasti osallistujia riittää jatkossakin.

Päivä aloitettiin vierailun emännän Tuulikki Moisioyksen yleisesittelyllä Tervasaaresta. Alun alkaen teollinen toiminta on alkanut Tervasaassa 1872 ja nykyisin päätoiminnot muodostuvat neljästä paperikoneesta (PK:t 5-8) sekä sellutehtaasta. PK 8 on maailman suurin tarrapaperia valmistava kone reilun 175.000 tonnin vuosituotannolla. Yhteensä Tervasaari työllistää reilut 800 henkilöä, joista 15 % on naisia.

Projektijohtamisen alkeiskurssi

Tuulikin jälkeen vuorossa oli teknologiajohtaja Kaj Koskisen esitys, jonka aiheena oli projektijohtaminen. Nykyisin Kaj toimiikin Tarmo-projektin projektijohtajana. Noin 60 M:n Tarmo-projektin tavoitteena on PK 8:n kapasiteetin kasvattaminen sekä laadun parantaminen.

Kajin esitys käsitteli tyypillisen alku- tai kehitysinvestointiprojektin vaiheita UPM:llä. Yleistettävissä lienee ainakin projektin organisointi, jossa tärkeimmiksi kohdiksi Kaj oli nostanut henkilöstön valinnan, sen yhteen saattamisen sekä kokous- ja raportointikäytännöistä sopimisen. Hyvällä henkilöstövalinnalla projektin ohjaaminen helpottuu ja siihen vaaditaan vähemmän resursseja. Tällöin voidaan panostaa itse toteutukseen ja sen seurantaan. Kokous- ja raportointikäytännöistä on hyvää sopia sekä sisäisesti että toimittajien kanssa.

Kaj antoi myös muutaman kultajyvän meidän nuorempien vaalittavaksi. Kannattaa aina kysyä neuvoa kokeneemmilta, jos oma tietämys ei riitä. Jo saavutettu osaaminen kannattaa siis käyttää hyödyksi. Ja projektia on turha lähteä vetämään ilman oikeaa innostusta ja uskoa projektin hyödyllisyydestä. Tämä asenne kannattaa "myydä" myös investoinnin loppukäyttäjille, mikä voi olla jo haastellisempaa. Kajta kannattanee uskoa, sillä miehellä on takanaan jo useamman vuoden kokemus mittaluokaltaan usean miljoonien eurojen projektien johtamisesta.

Tuotekehitys UPM:llä

Seuraavaksi estradilla asteli kehityspäällikkö Juha Räsänen PK 6:lta, joka valmistaa pääosin säkkipaperia. Ja nyt heti alkuun kerrottakoon se yksi asia, jonka ainakin Juha toivoi kaikkien vielä vierailun jälkeen muistavan. Eli paperin laatu on hyvä, kun katsottaessa sen läpi valoa vasten ei havaita epätasaisuuksia, ns. "pilvi"-efektiiä.

Maailman suurin tarrapaperikone. Paperi pääsi katkeamaan, ja koneenkäyttäjät joutuivat valvontahommista korjauspuuhiin.

Varsinaisessa esityksessään Juha kävi läpi UPM:n tuotekehitysprosessia sekä paperinvalimstuksen vaiheita yleisemmin. Tuotekehitysprosessi oli sen verran monimutkaisempi, etten rupea sitä tässä erittelemään, mutta yhden asian voisin nostaa esille. Samoin kuin Kaj, niin myös Juha kehoitti kysymään asioista aina viisaammilta, joka tässä tapauksessa tarkoitti koneenkäyttäjiä, prosessinhoitajia jne. ja ottamaan heidät mukaan tuotannon kehittämiseen alusta asti. Juha kiteytti tämän "toimintamallin" kahteen sanaan, ole tyhmä.

Juhan esitys aiheutti keskustelua erityisesti aloitteista, niiden esiin kaivamisesta ja niihin kannustamisesta. Tässä Juha näki esimies-alainen –suhteen hyvin tärkeänä onnistumisen kannalta, jos tarkastellaan yrityksen sisältä tulevia aloitteita.

Opiskelijan ja vastavalmistuneen mahdollisuudet UPM:llä

Viimeisen puheenvuoron sai henkilöstön Kehittämispäällikkö Kalle Talvenheimo. Kallen puheenvuoron kiteyttäneen parhaiten raportin otsikko, mutta tarkemmin ottaen saimme kuulla erilaisista mahdollisuuksista työskennellä UPM:llä. Perinteisin vaihtoehto lienee kesätyöt, avoimet paikat ilmaantuvat vuoden vaihteen jälkeen UPM:n kotisivuille. Sivuille ilmestyvät myös avoimet kesätyöpaikat ulkomailla.

Toinen vaihtoehto on harjoittelu (Internship), jossa opiskelija saa "oman" projektin suoritettavakseen ja saa tämän perusteella myös palautteen työstään. Harjoittelu kestää 2+ kuukautta ja parantaa tietysti hyvin suoritettuna mahdollisuuksia työllistyä myös myöhemmin UPM:llä. Myös DI-työn tekeminen on mahdollista.

Kolmas (tai neljäs DI-työ mukaanlukien) vaihtoehto on IDP-ohjelma a.k.a. International Development Program for graduates. Ohjelma on tarkoitettu alle 28-vuotiaille, jo valmistuneille

henkilöille. Ohjelma pitää sisällään 3-4 eri jaksoa, joista kukin kestää noin 2-3 kuukautta ja suoritetaan UPM:n eri organisaatioissa. Yksi jaksoista suoritetaan ulkomailla. Ohjelmaan pääsy sisältää myös työllistymisen UPM:llä ohjelman päätyttyä. Tarkoituksena on antaa valmistuneelle käytännön kokemusta työelämästä ja valmentaa häntä tuleviin haasteisiin.

Harjoittelu-, diplomityö- ja IDP-paikkoja ilmaantuu kaikkina vuodenaikoina UPM:n kotisivuille, joten kannattaa vierailla niillä tiheään. Nopeat syövätkä hitaat ja parhaat saavat paikat, olettaisin. Kaikille vielä tiedoksi, että osoite paikkojen etsimiseen on www.upm-kymmene.fi -> Työpaikat.

XQ:n jälkihoito

Kun esitykset oltiin suoritettu ja kysymykset kysytty pääsimme vielä kiertelemään tehtaita, ihailmassa mm. sitä maailman suurinta tarrapaperikonetta PK 8:a. Onni onnettomuudessa koneen läpi kiitävä paperinauha (lieneekö oikea termi) oli vielä mennyt katkeamaan ja saimme nähdä todellista actionia, kun tilannetta pyrittiin pelastamaan. Tämän näkemisestä lienee kiltamme Wanhuskin olevan kateellinen. Päivän kruunasi lounas ja kesän viimeinen jäätelö.

Indecs kiittää vielä kaikkia puhujia ja etenkin Tuulikkia hyvästä excursiosta, toivottavasti olemme tervetulleita toistekin!

Jarkko Järvenpää

Paperitehdas kahden fuksin silmin

Ekskursio alkoi muutamilla mielenkiintoisilla luennoilla, joilla vilisi jopa meille fukseille tuttuja termejä ja ajankohtaisia teemoja, kuten tuotekehitys, projekti johtaminen ja erilaiset harjoitteluohjelmat. Oli mukavaa, että esitelmöimässä oli ihmisiä erilaisista tehtävistä UPM:n organisaatiossa, koska he tarjosivat monenlaisia näkökulmia organisaation toiminnasta. Olisi tosin ollut mukavaa kuulla hieman lisää myös heidän koulutustaustoistaan, sillä jo tässä vaiheessa työelämän tarjoamat mahdollisuudet kiinnostavat. Kaiken kaikkiaan luentojen aiheet oli kuitenkin valittu hyvin kuulijajoukolle sopiviksi ja niiden avulla saimme ekskursiosta irti paljon enemmän kuin vain kuuntelemalla yksityiskohtaisia tietoja konsernista.

Itse paperitehtaassa pääsimme vierailemaan kahdella eri paperikoneella, mikä oli monelle fuksille ensimmäinen kerta keskellä tehtaan

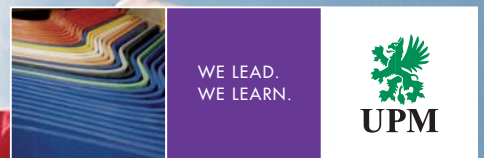
todellista arkea. Paperikoneista näkyi hyvin tekniikan kehitys, sillä 1960-luvulla hankittu kone erosi merkittävästi uudemmassa paperikoneesta. Pääsimme myös näkemään paperikoneenhoitajat täydessä työn touhussa, sillä koneesta oli päässyt katkeamaan paperi. Aamupäivän luentojen jälkeen oli helpompaa ymmärtää paperikoneen toimintaa - ja jopa kykenimme tunnistamaan muutamia osia.

Retki oli kaiken kaikkiaan antoisa ja opimme paljon uutta erityisesti tehdaselämän arkipäivästä. Oli myös mukavaa kuulla opiskelijoiden työmahdollisuuksista ja erilaisista vaihto- ja harjoitusohjelmista myös vastavalmistuneille. Ainakin meidän fuksien silmin ala vaikutti varsin mielenkiintoiselta ja ekskursio saikin monet kiinnostumaan sen opiskelusta.

Veera Rinta-Jaskari ja Jan-Elof Cavander

On ihmisiä, jotka haluavat kehittyä ja tehdä asioita aina paremmin. Niin mekin. Se palkitsee ja pitää vireänä.

www.upm-kymmene.com

Elämä on liikettä.

Leipää ja sirkushuveja McKinseyn tyyliin

Ylimmän johdon konsulttitalo McKinsey&Co. esittäytyi kiltamme wannabe-konsulteille Särkänniemessä 29.9.2005. Ilta alkoi jäykistellen limppareiden kanssa, kunnes yllätysohjelmaksi tilattu Sorin Sirkus päätti hieman kokeilla opiskelijoiden sirkustaitoja. Ohjelmassa oli sirkusshow'n lisäksi opetusta mm. yksipyöräisen ajossa (vaikeata), tasapainolautailussa (mahdollista), ja ilmeisesti BigBrotherin innoittamana myös jonglööriäyksessä. Sirkushuveissa sai hyvän alkuhien, joka ei välttämättä ollut aivan sitä mitä kauniit naisopiskelijamme olivat sieltä tulleet heti alkutiimaan hakemaan. Kiltamme pitkäaikainen vaikuttaja Mikko Myllymaa osoittautui varsin hyväksi pelleksi näissäkin karkeloissa, ja kolmen pallon heittelemisen ei tuottanut Myllykselle ongelmia.

Paidat kosteina siirryimme planetaarioon, missä saimme kuulla mitä McKinsey oikeasti on. Konsultti Katri Suominen esitteli McKinseyn toimintaa ja mahdollisuuksia tuotantotaloudenopiskelijoille. Hän sai ihmiset nyökyttelemään samaan tahtiin, ja miettimään josko minäkin. Esityksen havainnollisena osana toimi WTC-iskujen McKinseyn jälkiselvityksen

mainingeissa kuvattu propagandavideo jenkki-malliin, jonka ehkä olisi omasta mielestäni voinut hyvin jättää näyttämättäkin. Esityksen päätyttyä kysymykset olivat vähissä ja lähdettiin keskustelemaan pienempiin pöytiin hyvän ruuan pariin Näsinneulan ravintolaan.

Neljän ruokalajin À la Carte- menu viineineen tuntui maistuvan ja keskustelut ruokapöydässä vaihtelivat paljonkin pöydittäin. Pääidea oli kysellä konsulttimaailman kiinnostavia yksityiskohtia pöydässämme istuneelta McKinseyn edustajalta. Omassa pöydässämme päästiin jo muidenkin aiheiden hyvään mielipiteiden vaihtoon, josta kiitokset keskustelukumppaneille.

Illan vietto oli mukava ja hyvin järjestetty. Ilmapiiri oli ehkä hieman jäykkä, mutta asioita konsulttimaailmasta selvisi varmasti niitä haluaville ihmisille. McKinsey on varmasti tulevaisuudessa hyvänä vaihtoehtona illalla paikalla olleille ihmisille. Kiitoksia McKinseylle illasta, ja ehkä muutaman vuoden päästä uudestaan.

t. The "Haamu" reporteri

Keksi tekstit puhekupliin ja VOITA!

Mitäs tuossa kuvassa tapahtuukaan? Keksi parhaat tekstit puhekupliin ja voita loistavat palkinnot! Voit osallistua kilpailuun killan nettisivuilla osoitteessa <http://kilpailu.indecs.info> 1.12 mennessä. Voittaja julkaistaan ja palkitaan killan pikkujoulusaunalla 8.12.2005. Lisäksi parhaat tekstit julkistetaan seuraavassa Infactossa.

TULEVAISUUDEN HUIPPUYRITYKSET EROTTUVAT SIHTEERITAITOJEN OSAAMISELLA

Kuinka korkealle pääsee?

Vuosituhanen vaihteen huumassa aloitettiin lukuisia tietotekniikan internet-kauppoja. Halu kokeilla omia kykyjä ja tietotekniikan tuntemus saivat minutkin aloittamaan oman internet-kaupan. Toki myös lukuisten it-yrittäjien onnistumistarinat innostivat.

Käytin onnekseni paljon aikaa henkilökohtaiseen työskentelyyn asiakkaiden kanssa. Asiakkaat korjasivatkin nuoren tietotekniikkakauppiaan liikeideaa nopeasti. Internet soveltui paremmin rutiinihankintojen, kuten toimistotarvikkeiden, tekemiseen. Toisaalta hankintojen keskittäminen tuntui yhä useammasta yrittäjästä järkevältä.

Tältä pohjalta olen kehittänyt yrityksen toimintaa viimeiset viisi vuotta. Edelleen omien ja tiimin taitojen kokeileminen ajaa yritystä eteenpäin. Liiketoiminnan kehittymisen myötä mukaan on tullut halu auttaa ihmisiä toimimaan tehokkaammin ja kokemaan työnsä mielekkäämpänä. Viime vuonna toiminnalle perustettiin uusi osakeyhtiö KauppaKartanoCom KKC Oy, joka tekee kalusteiden, tekniikan ja tarvikkeiden kauppaa. Liikeideana on tarjota toimisto-, koulutus- ja oheistilojen kaikki tuotteet erikseen tai valmiina kokonaisuuksina.

Millaista toimistotuotteiden kauppa on? Miksi yrityksen tulevaisuus piilee toimistotyön osaamisessa? Miksi myyjällä on suuri merkitys asiakkaan edistymiseen? Kerron jatkossa näkemyksistäni myyntityöstä, toimistotyön merkityksestä ja työvälaineiden valtavan nopeasta kehityksestä.

Tekniikkaa ja ihmisiä sopivassa suhteessa

Toimistotuotteiden myynti tuntui aloittaessa raskaalta... Paljon puhumista, ajamista ja asiakkaan haukottelun katselua. Esittelin ja esittelin, kunnes ääni käheytyi ja meinasin lopettaa koko homman.

Onneksi olin aikaisemmin myynyt makkaraa toreilla ja messuilla. Pidin työstä, vaikka siitä saikin vain bensarahat takaisin. En koskaan esitellyt makkaroita, vaan ainoastaan kysyin maistuisiko sellainen. Hauskinta oli kuitenkin niistä näistä juttelu, ostipa asiakas tai ei. Ja monesti aamulla makkaran väliin jättänyt, palasi parin tunnin päästä ”tutun” myyjän luo.

Lopulta tajusin, että tavoitteenani toimistotuotteiden myynnissä oli tuotteiden esittelyn sijaan keskustella siitä, miten voin auttaa asiakasta. Jos se ei onnistuisi heti, pidän yhteyttä ja kehitän uusia vaihtoehtoja kunnes pystyn auttamaan. Tämä on samantapaista kuin opettaminen; olen osaltani vastuussa oppilaan etenemisestä, mutta hänen on itse otettava askeleet. Myyjänä olen ratkaiseva lenkki teknologian siirtymisessä jokapäiväiseen käyttöön.

Toimistotuotemyyjän päivät kuluvat pitkälti puhelimesta, sähköposteja kirjoittaessa ja ehdotuksien tekemisessä joko Powerpointilla tai Cadilla. Toiset päivät taas menevät autossa istuessa ja asiakkaiden luona käydessä. Mielenkiintoista on se, että voi yhdistää teknistä tuotetyöskentelyä ihmisläheiseen viestintään. Samalla oppii löytämään yhteisiä puheenaiheita täysin erilaisten ihmisten kanssa ja näkemään asioita heidän kannaltaan.

Kokonaisosaamisen tarve ja jatkuvasti esiteltävät uudet tuotteet ovat muuttaneet perinteisiä toimistotuotteiden markkinoita. Toisaalta sähköisen asioinnin helppous muuttaa ratkaisevasti tapaa tehdä kauppaa. Nämä muutokset vaikuttavat toimistotuotteiden myyjän työhön. Aikaa kuluu vähemmän rutiinitilauksen hoitamiseen, ja kokonaisuuksien suunnitteluun ja esittelyyn jää enemmän aikaa. Myyjä voi siis keskittyä asiakassuhteiden kehittämiseen ja todelliseen (transformationaaliseen) myymiseen yksittäisten kauppojen varmistamisen sijaan.

toimistotyöprosessien ja työväline-kokonaisuuksien ymmärtämiseen. Jokaisen esimiestehtävissä toimivan tulee ymmärtää nämä prosessit ja työvälineet jollain tasolla, sillä yhä useampi työ saa piirteitä perinteisestä toimistotyöstä. Toisaalta nämä taidot vaikuttavat ratkaisevasti omaan tehokkuuteen ja organisaation

Asiakkaiden luona vierailu vie edelleen paljon aikaa, mutta jatkuvaan ajeluun ei välttämättä ole enää tarvetta.

Toimistotyön pirstaleisuus on haaste

Gartner Groupin mukaan noin 80 prosenttia tiedosta on edelleen paperipohjaista. Wall Street Journal arvioikin joka päivästä kuluvan noin tunnin tavaroiden ja papereiden etsintään omasta työhuoneesta. Kaiken lisäksi toimistotyön osuus kaikesta työstä kasvaa 2-3 prosentin vuosivauhtia. Ei olekaan ihme, että Kesko pyrkii toimistotyön 20 prosentin tehostamiseen vuoteen 2007 mennessä. Myyjän tehtävänä on auttaa asiakkaitaan tehostamaan omaa toimistotyötään.

Haasteellista on toimistotyön pirstaleisuus. Michiganin yliopisto on arvioinut tehokkuuden vähentyvän 20-40% usean tehtävän samanaikaisessa suorittamisessa. Niinpä ollen yksittäisten tehtävien optimointi ei riitä, vaan tarvitaan kokonaisuuden ymmärtämistä. Tarvittavia ovat niin työvälineiden, työprosessien, tietojohdamisen, yrityskokonaisuuden kuin perinteisen sihteerityön osaaminen.

Kuulostaako tutulta? Tekniikka yhdistettynä talouteen antaa hyvät perustiedot

tiedonkulun tasoon. Kehittämismahdollisuudet ovat täällä, sillä muu toiminta on jo yleensä valmiiksi pitkälle kehitettyä. Esimiehen on valmennettava alaisiaan "sihteeritaitojen" salaisuuksiin.

Vain klemmari on pysynyt samana

Maailmankaupan kukoistaessa uusia ideoita tuodaan markkinoille kiihtyvällä vauhdilla. Viimeisten vuosien aikana on jopa nitojiin tuotu uusia ominaisuuksia vuosittain. Omia suosikkejani ovat innovaatiot kansioissa. Yksinkertaisilla ideoilla voidaan saada työpöydän paperit hallintaan. Vaikka elämme elektronisen tiedon aikaa, mistä toimistosta et löytäisi tarpeeksi paperia usean juhannuskokon tarpeisiin? Suuri osa näistä papereista on kuitenkin säilytettävä syystä tai toisesta.

Teknologioiden yhdentyminen mahdollistaa laajojen, useista laitteista koostuvien kokonaisuuksien rakentamisen myös pk-yrityksissä. Niin matkapuhelimet, dokumentti- ja valvontakamerat, monitoimilaitteet, tiedostopalvelimet kuin toiminnanohjausjärjestelmät saadaan toimimaan saumattomasti yhdessä. Kuten viimeisien vuosikymmenien aikana on hoettu, paperiton toimisto on täysin mahdollinen. Toisaalta voimme

tehdä luokkahuoneen av-järjestelmät (audio-visuaaliset) hyvin helppokäyttöisiksi: laittamalla kasetin videolaitteeseen, himmentyvät valot ja verhot sulkeutuvat, valkokangas laskeutuu ja projektori käynnistyy. Nappia painamalla voi luennoitsija tulostaa kopiot valkotalusta tai esittämästään asiakirjasta.

Kokonaisuuden ymmärtämisen tarve tulee esille juuri tässä: mitkä asiat kannattaa tehdä milläkin työkalulla, jotta työpäivä juoksee sujuvasti? Paperittomaan toimistoon siirtyminen voi johtaa korkeisiin skannaamista odottaviin paperinippuihin. Puhelumuistion siirtäminen tietokoneelle voi johtaa siellä sun täällä oleviin muistilappuihin, mikäli muistio ei ole aina nopeasti ja helposti käytettävissä.

Myös kalusteet ovat kehittyneet. Muissa pohjoismaissa suurin osa myydyistä työpöydistä on sähköisesti korkeussäädettäviä. Näin pöydän ääressä voi välillä seistä ja istua. Neuvottelupöydän voi nostaa yläasentoon, jolloin keskustelu loppuu varmasti kahden tunnin kuluessa. Myös tuolit ovat kehittyneet; monipuolisesti säädettävien työtuolien lisäksi satula- ja polvituoista on ainakin tusinan verran variaatioita.

Tekniikan kehittyessä huimaa vauhtia ei ole mahdollista tuntea kaikkien tuotteiden teknisiä ominaisuuksia. Lähes aina riittää, että ymmärtää tuoteryhmät konseptuaalisesti: mihin tuotetta käytetään ja milloin se on parhaimmillaan. Tekniset yksityiskohdat on helppo tarkistaa erikseen.

Myyntiyrittäjänä pääsin mukaan alamme merkittävimpään muutokseen: asiakkaat kertoivat nuorelle tietotekniikkakauppiaille, mitä palveluja tarvitsevat, ja uusi liiketoimintakonsepti syntyi. Isot toimijat olivat hidasliikkeisiä, ja alku on sujunut vauhdilla. Nähtäväksi jää kuinka pitkälle päästään.

.. ja muuten paperiliittimestäkin löytyy ainakin neljä materiaalivaihtoehtoa ja kuusi kokoluokkaa, vaikka muoto onkin viime vuosina pysynyt suurin piirtein samana.

Antti on tutalainen ja kauppias henkeen ja vereen. Toimistovarustamo KauppaKartanoCom KKC Oy on mm. Acerin, Sony'n, Microsoftin, Nokian ja useiden muiden kaluste-, tekniikka- ja tarvikevalmistajien kumppani.

Antti Törrönen

Indecsin Mentorointi-projekti starttaa jälleen lokakuussa

Tällä hetkellä käynnissä on vielä Mentorien kiinnittäminen projektiin, mutta odotellessa voit käydä tutustumassa aiheeseen tarkemmin Indecsin kotisivuilla (linkki alla). Näillä näkymin hakuprosessi pyritään järehtämään lokakuun alkupuolella, jotta ensimmäiset tapaamiset saadaan mahdollisimman pian järjestettyä. Homman edetessä tiedot päivittyvät mentorointisivuille sekä uutisiin, joten olkaapa siis tarkkoina!

Linkki: <http://butler.cc.tut.fi/~indec/index.php?hake=network&sivu=mentorointi&sub=mentorointi>

Prologi

Oli poutainen kesälauantai. Aurinko paistoi ja elohopea heilui hellerajalla. Jälleen kerran sään herra suosi jokakesäistä tapahtumaa, jota Kesäcasenpuruksikin (jatkossa KCP) kutsutaan. KCP:n alkajaisiksi tänä vuonna oli suunniteltu pidettäväksi killan kokous. Tämä ei ilmeisesti ollut mikään kuningasidea, sillä määräaikaan mennessä kiltahuoneelle oli kerääntynyt ainoastaan muutama indecsiläinen. Näin ollen kokous päätettiin siirtää tuonnemmaksi.

Kamojen ja puuttuvien henkilöiden haalimisen jälkeen oli aika siirtyä pääkallonpaikalle Teiskon metsiin. Autokolonna suuntasi Herwoodista kohti pohjoista sekalaisella

siinä kuitenkaan onnistumatta. Ilmapiiiri mahdollisesti happani kylläkin naapurimökissä, kun 20 teekkaria rymisti kymmenen metrin päässä sijaitsevaan toiseen mökkiin. Naapureille kun mökinvuokraaja oli luvannut, että ketään muita ei ole samalle mäelle tulossa.

Meitä naapurusto ei häirinnyt. Epäilyksi herätti kuitenkin se, että sauna oli mökkien yhteiskäytössä, ja pelkäsimme saunavuorojen jaon tuottavan mahdollisesti ongelmia. Naapureilla taisi siinä rytäkässä mennä herne nenään ja he ilmoittivat, että jättävät saunan siltä päivältä väliin. Palasimme onnistuneiden neuvottelujen jälkeen takaisin omalle mökille. Niin,

mökistä puheenollen... Olimme mielestämme vuokranneet mökin, jossa olisi juokseva vesi. Juoksevan veden mahdollistaman länsimaalaisen saniteettitilan avulla tytötkin voisivat selvitä anti-urbanissa ympäristössä kokonaisen vuorokauden. Kyllähän mökistä posliinipönttö löytyikin; tunnelmaa tosin latisti hieman "Epäkunnossa. Ei saa käyttää!" – lappunen WC:n ovelle. Mainituista seikoista voi päätellä, että i t ä m a i n e n mökinvuokraajamme oli ilmeisen kova

kauppamies mottonaan "Ylimyy, alitoimita!"

menestyksellä. Virkavalta yritti kaikin mahdollisin keinoin edistää leppoisan ilmapiiirin tuhoutumista,

Naapureilla taisi siinä rytäkässä mennä herne nenään ja he ilmoittivat, että jättävät saunan siltä päivältä väliin

Saunaa kerrakseen

Asettauduttuamme mökkiimme, päätimme lähteä etsimään rannassa sijaitsevaa saunarakennusta. Lyhyen samoilun jälkeen potentiaalinen kandidaatti löytyikin. Lukkoon sopimattomat avaimetkaan eivät saaneet retkikuntaa epäilemään saunan oikeudesta ja päätimme mennä laiturille ottamaan aurinkoa. Vasta naapurin pitkään jatkunut kyttääminen ja sitä seurannut verbaalinen tiedonvaihto paljasti, että etsimämme rakennus sijaitsi noin 50 metrin päässä silloisesta olinpaikastamme. Oikean saunan ovet aukesivatkin mukavasti, ja päätimme välittömästi laittaa kiukaan ja padan alle tulet.

Saunan lämmettyä alkoi kymmenisen tuntia kestänyt löylyttelymaraton, jonka aikana hikoiltua nestettä pyrittiin parhaan mukaan korvaamaan tankkauksella. Grilli syttyi jossain vaiheessa saunomista ja siten myös ravintovarot saatiin täydennettyä.

Ruokatarjonta vaihteli kokista riippuen palaneesta jauhomakkarasta gourmet-tasoihin luomuksiin. Myös juomapuolella hajontaa löytyi; valtaosan tyytyessä panimotuotteisiin, kysäisi eräs neitokainen: "Mikä Cointreaun ja vodkan suhde kuuluu olla cosmossa?" Ihan perusmökkeilyä siis. Ruokailun jälkeen suoritettiin henkilöiden tarkistuslaskenta. Väki olikin lisääntynyt riittävästi, joten rästiin jäänyt killan kokouskin saatiin läpivietyä.

Saunomisen lomassa killan verbaaliakrobaatit pyrkivät

viihdyttämään muuta seuruetta moninaisilla kaskuilla ja sutkauksilla. Tunnetusti taso ei ole päättä huimannut, mutta jotenkin tällä(kin) kertaa ruohonjuuritasolle asetettu rima onnistuttiin alittamaan. "Paskin läppä"™- kisan voittajasta ei jäänyt epäselvyyttä. Killan hallituksessa useamman vuoden

toiminut, bittien päälle ymmärtävä, talousihminen räjäytti pankin kertomalla alun perinkin huonoa vitsiä päin mäntyä ja takerrellen puolen tunnin ajan nauraen itse lähestulkoon koko ajan.

Koska kyseessä on urheiluhullu kansakunta, myös Indecsin raavaat uroot ottivat vilvoittelutauolla mittaa toisistaan perinteisten urheilulajien parissa. Materiaalisteknisistä syistä johtuen urheiluvälineet olivat hieman omintakeiset. Keihäänheitossa jouduimme korvaamaan tartanin laiturilla ja 800g keihään sijaan

"Mikä Cointreaun ja vodkan suhde kuuluu olla cosmossa?"

KCP

kisojen voittajat
eivät selvinneet
ennen sunnuntai-
iltaa

KCP on sentään
kerran
vuodessa, mutta
baariin pääsee
ainoastaan joka
päivä

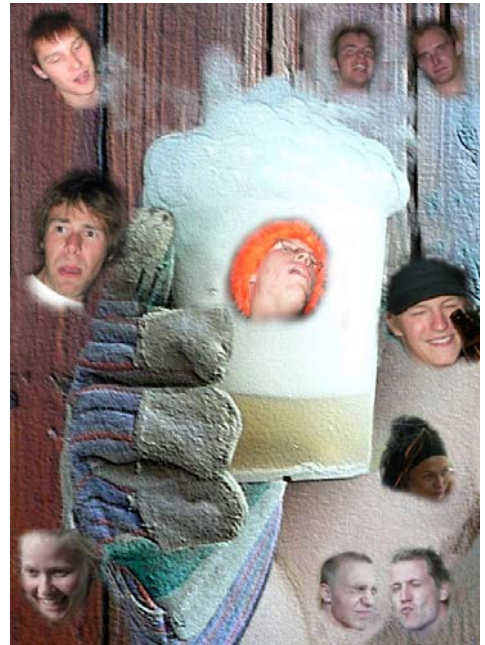
lienee hieman
menneen talven
lumia käyttää
naisten
pokaamisessa
"kanna minut
metsään apinamies" –
taktiikkaa

käytimme heinänavartta, joka turvallisuustekijät huomioon ottaen sopi näihin kisoihin loistavasti. Toisena lajina oli kävynheitto, jossa kisailtiin paremmuudesta mitä huikkeimmin tuloksin. Illan alisuorittaja oli toinen toimituskuntamme jäsenistä, joka ennakosuosikin aseman tuomien paineiden johdosta ei kyennyt kuin yhteen täysipainoiseen suoritukseen, joka sekun osui matkalla puihin päätyen näin torsoksi. Johtuen mittalaitteiston sisänsä rakennetusta subjektiivisuudesta ja riittävästä tankkauksesta, kisojen voittajat eivät selvinneet ennen sunnuntai-iltaa.

Laulantaa kaikille

Kuten niin useasti ennenkin, jyvät erottuivat akanoista hameväen osalta, jota kiitettävästi oli paikalle saapunut. Muuten neitojen osalta niin mallikkaasti sujunut KCP kärsi hetkellisen notkahduksen Infacton ex-päätoimittajan seurueen poistuttua paikalta kovin varhaisessa vaiheessa. Heille tuntui Tampereen ravitsemusliikkeet tarjoavan houkuttelevamman vaihtoehdon illalle kuin KCP. Tokihan toimituskunta ymmärtää, että KCP on sentään kerran vuodessa, mutta baariin pääsee ainoastaan joka päivä. Jäljelle jääneen naisseurakunnan jäsenet sen sijaan osoittautuivat erittäin seurallisiksi ja läsnäoleviksi – aina silloin kun oksentelultaan ehtivät. He saivatkin nauttia KCP:n parhaista puolista miesvaltaisen seurueen huomion keskipisteinä.

*"Nanananaanannaa
Nanananaanannaa
Nanananaanannaa*

"Tänä iltana ei tuu pakkeja"

Killan arvovaltaisun henkilö – kaikkien kunnioittama puheenjohtajamme näytti illan mittaan mitä Martti vainaa ja kumppanit ovat Pelimies-laulullaan tarkoittaneet. Puheenjohtaja teki kaikki laulussa mainitut temput, tai ainakin esitteli innokkaasti raudan pumppaamisen aikaansaannoksia. Niiden jälkeen kaikki olettivat soidinmenojen tuottavan myös tulosta. Toisin kuitenkin kävi ja itse PJ sai sittenkin KCP:ssa pakit ja joutui sen itsekin toteamaan. Toimitus haluaakin antaa arvoisalle puheenjohtajalle vinkin, että lienee hieman menneen talven lumia käyttää naisten pokaamisessa "kanna minut metsään apinamies" – taktiikkaa. Onneksi muu juhlakansa onnistui lohduttamaan arvoisaa puheenjohtajaa kertomalla, että fukseihiin moinen taktiikka voisi vaikka tehotakin. Puheenjohtaja ja edellä mainittu vitsinkertojamestari taisivat väsähtää illan riennoista. Alkuillasta uskomattoman kovaa kiitäneen kaksikon ilta päättyi komeaan yhteisnukahtamiseen.

Illan mittaan kesäcasea purkamaan tulleet nuoret teekkarit saivat todistaa hyvän musiikin tärkeän

KCP

roolin killan hengenluomisessa. Wirallinen bändi, Apulanta, jyrähti tuotantonsa voimin ilmoille kerran jos toisenkin. Sitä, kuinka mikään aineeton voi saada liikkeelle niin paljon massaa, mietitään vieläkin Teiskon metsissä. Musiikkiin liittyen KCP-seurue todisti jälleen tutalaisten ylivertaisuuden ekonomeihin verrattuna. Ainoastaan kiinankielisellä valikolla varustettu DVD-karaoke saatiin hetkessä ojennukseen ja suoltamaan hittiä toisen perään aamuun saakka. Olisi varmasti jäänyt kauppatieteilijältä musiikkinautinto kokematta; joskin mahdollisuus naapurisovun säilymiseen olisi ekonomeilla vastapainoksi ollut huomattavasti korkeampi.

Entäs sitten aamulla...

Aamutuimaan väki alkoi nostella päitään mitä kummallisimmista paikoista. Yhden toimijan pää nousi romanttisesti kaverin kainalosta, toinen havaitsi kuulansa olevan ihan pihalla, kolmas löysi päänsä ämpäristä, joka oli yön aikana täyttynyt mukavasti. Kiireisimmät paukkasivat hetimiten autoilleen ja kohti Tamperetta, mikä oli tietenkin harmillista... osa porukasta kun oli päättänyt jatkaa saunomistaan aamullakin. Kauniimman sukupuolen ruumiillistumat edustivat "nopeesti kotiin ja suihkuun" – mentaliteettia, joten saunojat muodostivat sukupuolen suhteen varsin homogeenisen ryhmän.

Monituntiseksi venyneen aamusaunasession aikana ehti tapahtua monenmoista. Edellisillan jäljet näkyivät selvästi niin henkilöissä kuin ympäristössäkin. Eilinen teki kepposet myös eräälle tuoreelle teekkarille, joka ei tunnistanut limonadistaan lisäaineen makua. Mitään peruuttamatonta vahinkoa ei tapahtuneesta kuitenkaan aiheutunut; siirtyipähän dagen efter muutamalla tunnilla eteenpäin.

Saunomisen lomassa, ja etenkin sen jälkeen, alkoi kiivas siivoaminen. Iloksemme saimme huomata, että mökin vuokraaja asusteli naapurissa ja tuli katsastamaan siivoamisen etenemistä. Kyseli, josko meillä oli ollut mukavaa, kun noita olutpulloja on noin mahdottomasti. Kehui vielä lähtiessään kuulleen mahtipontista laulunremakkaa saunalta aamunsarastukseen saakka. Toivottavasti Apulanta kuuluu kaverin lempiorkestereihin.

nimim. niin kaunis on hiljaisuus

Epilogi

Killan kovin jätkä - kilpailussa jo vuosia pilke silmäkulmassa taistellut Tommi Kinossalo astui jälleen askeleen lähemmäksi tuota himoittua titteliä. Tommi näytti mahtinsa ja vaikutusvaltansa toimittamalla tapahtumaan janoisen mökkeilijän parasta ystävää – hiilihappojäätä. Tuo taivaallinen tuote pitää juomat kylmänä kaukana jääkaapistakin. Kiitos Tommi, harmi ettet päässyt itse paikalle.

Aamutuimaan väki alkoi nostella päitään mitä kummallisimmista paikoista.

Kiitos Tommi

¡Hola amigos! ¿Que onda?

– vaihtoterveisii Monterreyta, Meksikosta

Kaksi kuukautta on jo vierähtänyt täällä. Oijoi, aika suorastaan lentää! Monterrey on vauras 3,3 miljoonan asukkaan

aurinkoisia ja auttavaisia. Elämästä osataan todella nauttia!

Vaihtokoulu on Tecnológico de Monterrey (kutsutaan Teciksi), monen lähteen mukaan yksi Latinalaisen Amerikan arvostetuimpia yliopistoja. Jos lukukausimaksuja tarkastellaan ja työmäärää punnitaan, niin väite pitää varmasti paikkansa. Koulua käy rikkaat, kauniit ja komeat "fresat"

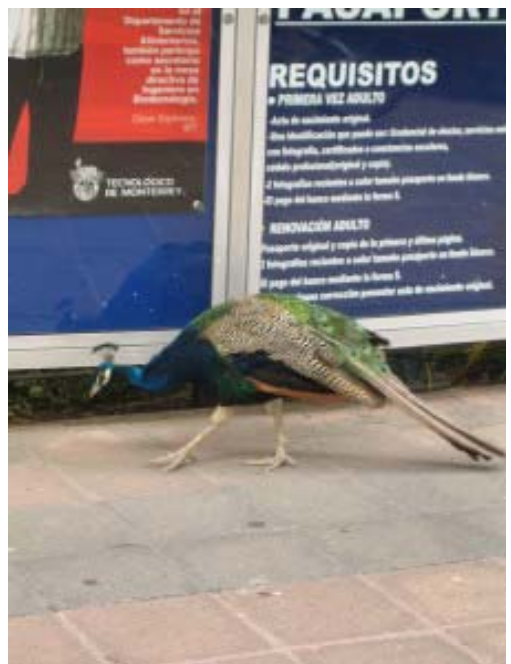
(= mansikat); laukku on työillä Vuitton, lasit aidot Guccit ja auto iso

ja kiiltävä. Opiskelijoita on 19,000 ja vaihtareita tänä syksynä 530, joista noin viidesosa on jenkkejä. Koulun kauppa myy omia tuotteitaan

Kotikadulta löytyy jopa kaksi kirkkoa, mutta vielä on jääneet saarnat väliin

teollisuuskaupunki Koillis-Meksikossa. Kaupunkia ympäröi toinen toistaan komeammat vuoret, joista yhden jo hullut suomalaiset valloittivat. Jenkkilä on parin tunnin automatkan päässä ja monen ulkopaikkakuntalaisen meksikolaisen mielestä kaupunki on liian amerikkalaistunut. Onhan täällä Wal-Martit sun muut, mutta kyllä näin suomalaistytön silmissä kaupunki on hyvin meksikolainen – äijät vetää tequilaa lähikapakassa, vaimot kokkaa tacoja kotona ja lapset potkii palloa kadulla. Aurinko porottaa ja mariachi-musiikki soi - voisiko elämä enää olla rennompaa? Parasta täällä on ehdottomasti ihmiset, kaikki niin

Koulukaveri Tecistä ilmoitustaulua tutkailemassa

Viva México - Kaupungintalo itsenäisyyspäivänä

sytkäristä vauvan potkupukuun. Puistomaisella kampusalueella tepastelee ympäriinsä riikinkukkoja, peuroja ja ankkoja (kömpelö ei kannata olla ja esim. ankkaa tallata, sillä vahinko tulee huhujen mukaan kalliiksi). Urheilumahdollisuudet ovat loistavat; kampukselta löytyy mm. kuntosali, uimahalli ja tenniskentät, ja montaa lajia voi harrastaa ilmaiseksi.

Asunnon vuokraus kävi vaivattomasti, sillä apuna oli paikallinen kaverin kaveri Pepe. Koti on nyt viihtyisä rivitalonpätkä parin minuutin kävelymatkan päässä lähimmältä koulun portilta. Kämpiksiin asustaa Kaunosen Anna meiltä, Suomalaisen Tanja Mikiltä ja hostellista joukkoon liittyi vielä Saksassa opiskeleva trinidadilainen (saari Venetsuelan edustalla) Arielle. Vuokra maksetaan käteisenä vuokraisäntä Carlokselle, jonka lupauksiin ei ole luottamista (sama vikaa tuntuu olevan vähän kaikissa tšekäläisissä). Talo on kalustettu – jopa bilispöytä kuului pakettiin (minkä takia meiltä kylläkin puuttuu ruokapöytä, mutta asiat tärkeysjärjestykseen J). Tässä vaiheessa syksyä keittiö ja kylppäri jaetaan jo sovussa torakoiden kanssa ja kaapista löytyy aina kynttilöitä sähkökatkosten varalta, mutta vesikatkos on edelleen ikävä yllätys, pää sampoossa.

Tällä lukukaudella luen kv-kauppaa sekä Meksikon kulttuuria. Aiheet

Tanja ja Mari fiestatunnelmissa – bileitä järjestetään joka väliin ja makuun

ovat hyvin mielenkiintoisia, mutta opiskelutyö oli varsinainen kulttuurisokki suomalaiselle teekkarille. Luennoilla pitää oikeasti käydä, ja läksyjä tulee joka kerta. 6 kurssia tarkoittaa helposti 14-tuntisia koulupäiviä, sillä kursseilla joutuu vääntämään harkkalyönnin per viikko. Luennoilla vaan oikeastaan puretaan caset; esiintymistä tulee siis harjoiteltua ahkerasti. Melkein kaikki työ tehdään ryhmissä, ja meksikolaisten mañana-tyylistä johtuen viimeisiä powerpointeja työstetään vielä yleensä vartti ennen luennon alkua, ja laadusta saatetaan tinkiä paljonkin. Kärjiväällisyys joutuu koetukselle viikoittain... Suurimman osan kursseista otin englanniksi, mutta pari rohkenin jo valita espanjaksi.

Keväälle aion ottaa enää jonkun espanjan kurssin, jotta pääsen matkustelemaan ympäri maata. Paljon on vielä näkemättä, sillä tänä syksynä koulu haukkaa suurimman osan ajasta ja tutustua ehtii vaan lähiseutuun. Harjoittelupaikka on myös kiikarissa.

Kiltiksen sohva on kyllä ikävä. Värikästä syksyä Herwoodiin! Ei kun vaihtopaikkahakemuksia täyttelemään J. Missä ajattelit itse seikkailla ensi vuonna?!

Toimittanut: MariJuana (Mari Johanna meksikolaisittain) Tuomela

I Usually Party (IUP)

Sijainti

Tervetuloa aurinkoiseen Pennsylvaniaan, idylliseen Indianan pikkukaupunkiin, jossa majailee noin 30 000 asukasta. Näistä puolet on opiskelijoita. Ja kyllä, kesällä kaupunki autioituu täysin. Kaupunki sijaitsee puolentoista tunnin ajomatkan päässä Pittsburghista koilliseen ja muutama suurkaupunki on kohtuullisen lähellä. New York seitsemän, Miami 24:n ja Washington DC kolmen neljän tunnin ajomatkan päässä. Tähän mennessä olen käynyt katsastamassa Pittsburghin ja New Yorkin, lokakuussa on vuorossa Washington DC ja syystauolla Miami. South Beach here I come! Hajotkaa rantasateeseen!

Thanks giving holidaylla suunnitelmissa on Kanada ja

Niagara Falls. Yhtenä viikonloppuna vuokrasimme muiden vaihtareiden kanssa ison vanin ja ajelimme toisena päivänä Kennywood nimiseen huvipuistoon, jossa laitteet olivat Särkänniemi potenssiin kaksi. Erikoisuutena viisi erilaista vuoristorataa, joista yksi oli kokonaan maan alla. Ensimmäisenä päivänä ajoimme läheiseen National Parkkiin nimeltä Yellow Creek. Sallitulla uintialueella vettä oli maksimissaan vyötäröön, alueen ulkopuolella järviheinää oli uimiseen aivan liikaa, rehevöityminen rocks. Eipä silla tosin niin väliä ollut, sillä myöhemmin kuulumme, että kukaan paikallinen ei ui siellä veden likaisuuden takia. No mitäpä tuosta, se mikä ei tapa, se vituttaa.

Asuminen

Muita syksyllä tulleita vaihtareita on täällä noin sata henkeä, ja suurin osa vaihtareista asuu Esch Hall nimisessä asuntolassa, joka on kampuksen huonoimpia. Rakennus on jarkyttävä betonikolossi (vrt. mikotalo). Kaksi ihmistä asustaa samassa pienessä huoneessa ja suihkut, vessat ja lavuaarit ovat käytävien päässä ja niitä käyttää noin 50 ihmistä. Meteliä riittää ympärillä reilusti, melkein koko ajan joku kuuntelee musiikkia volyymi kohdassa "kuulovaurio", vastapäisessä talossa pidetään bileitä about joka päivä ja ovea ja ikkunaa on pakko pitää auki koko ajan, jotta huoneisiin ei tukehdu, sillä lämpöä on riittänyt 35C:n verran, ja ilmastoinnista vastaa iso tuuletin käytävällä. Vasta aivan viime päivinä huoneissa on ollut vain 30C lämmintä.

Alkoholin juominen ja hallussapito on kiellettyä, ja rangaistukset ovat kovia. Ensimmäisestä tulee vain jotain alkoholiluentoja ja henkilökohtaisia kuulusteluja jne. Toisesta karahtamisesta lentää asuntolasta pihalle vuodeksi ja kolmannelle näyttää yliopisto ovea. Itselläni on kämppiksenä Shang kiinasta, kotimaassaan mies käy kerran vuodessa baarissa ja käyttää loput viikonloput koulutehtäviin, sama meno jatkuu täällä. Pesukoneet ja kuivurit ovat alakerrassa, hinta 1,25\$ per pyöräytys, minkäänlaisia kuivaushuoneita tai ruoanlaittomahdollisuuksia ei kerroksissa ole. Tästä ihanuudesta saa vielä maksaa 1540\$ syyslukukaudessa eli 385\$ kuukaudessa. Kerhohuoneella on sentään kolme bilispöytää, ilmalätkä, pingispöytä, pöytäfutis ja reilunkokoinen telkka.

Alkoholilainsäädäntö

Kun täytät 18 vuotta, saat tarjoilla baarissa viinaa, mutta et saa juoda sitä itse. Kun täytät 18 vuotta saat ajaa autoa, mutta et juoda viinaa. Kun täytät 18 vuotta, saat ostaa wal-martista haulikon ja kiväärin ilman lupia, mutta et saa juoda viinaa. Kun täytät 21 vuotta, saat ajaa moottoripyörällä ilman kypärää, ostaa käsiaseen wal-martista ja juoda viinaa, eli kuulostaa hyvältä yhdistelmältä

itsensä tappamiseen. Kuitenkaan et saa juoda alkoholia julkisella paikalla eli se on kiellettyä puistoissa, katujen varsilla, talojen kuisteilla jne. Myöskään et saa esiintyä humalaisena kadulla, sillä siitä poliisi vievät suoraan putkaan. Ja poliiseja täällä riittää, on Indianan omat poliisit ja campuspoliisit. Kerran baarista tullessamme laskimme kilometrin matkalla nähneemme yhdeksän poliisiautoa. Poliisi keskeyttelee silloin tällöin kotibileitä metelin takia tai muuten vaan ja silloin on parasta poistua takaovesta tai olla vähintään 21 vuoden ikäinen.

Täällä on kymmeniä erilaisia veljeskuntia (fraternity), jotka pitävät parhaat bileet ja tarjoavat ilmaiset juomat yrittäen houkutellessa porukkaa liittymään juuri omaan fraternityynsa. Useimmilla fraternityilla on normaalin omakotitalon alakerta/kellari muutettu yökerhoa vastaavaksi. Vaikka kaikissa yliopistoissa pidetään hauskaa, on juuri IUP:lla erityinen maine partykouluna. Usein bileissä on kegeja, jotka ovat 40-50 litran oluttynnyreitä ja yhden kegin partyt ovat normaalit, kahden kegin partyt ovat isot. 3-4 taalan maksulla saa sitten juoda näistä kegeista niin paljon kuin jaksaa.

Toinen mainitsemisen arvoinen asia on beer pong, joka on tuttu Scary Moviesta. Kyseessä on siis tämä suppilo-letku yhdistelmä muiden huutaessa "drink, drink, drink!". Alkoholijuomia ei saa normaalikaupoista vaan erillisistä putiikeista, joilla ei kuitenkaan ole monopolia. Kaikki kotialkoholipoliisit voivat siirtyä nyt suoraan seuraavaan kappaleeseen. Baareissa on häppäreitä läpi viikon ja esim. perjantaisin ja lauantaisin on häppärit kahteentoista asti ja olutta saa euron stobe. Torstaisin on hyvä päivä käydä yhdellä, sillä Conyo niminen baari myy olutta 5 centtiä laaki. Wolfendales laika taas myy kahden tunnin ajan vodkaa, rommia ja whiskeyä shotteina ja miksattuina yhden sentin nimelliseen hintaan. Baarilla on myös oma party bus, joka hakee ilmaiseksi kotiovelta ja kuljettaa baariin.

jatkuu seuraavalla sivulla...

Koululla on, joka päivä ilmestyvä lehti nimeltä The Penn, jossa käsitellään Indianan ja campuksen asioita. Siinä on myös rikospalsta, jossa on varkaus ja vandalismitilmoituksia sekä alkoholirikkeistä kiinnijääneiden nimet ja kotikaupungit. Kuvia ei sentään julkaista.

Ihmiset, muut vaihtarit

Ihmiset ovat ystävällisiä, tosin luennoilla ja busseissa jätetään tuntemattomiin se penkin hajurako Suomen tyyliin. Nain siis päivällä, illalla pääsee suht helposti bileisiin, vaikka ei tunnekaan sieltä ketään. Kävelee vain kuistille tai sisään ja alkaa heittää small talkia ihmisten kanssa ja pian he toteavat, että tehän ootte hyviä tyyppejä, tulkaa vaan mukaan. Muita vaihtareita täällä on Kiinasta, Taiwanista, Afrikasta, Norjasta, Suomesta, Ranskasta, Saksasta, Hollannista, Mexicosta jne. Noin puolet kaikista vaihtareista on kaukoidästä ja he tuppaaavat hengaamaan omassa porukoissaan. Eurooppavaihtarit hengaavat sitten toisessa ryhmässä. Eniten on tullut oltua saksalaisten ja englantilaisten kanssa, kiitos yhteisten jalkapallo- ja olutharrastusten.

Opiskelu

The last and the least. Indiana University of Pennsylvania (IUP) on rankattu jatkuvasti Yhdysvaltojen 345 parhaimman yliopiston joukkoon ja Eberly Business School rankattiin juuri jenkkien 143 parhaimman business schoolin joukkoon. Opetus onkin hyvää, opettajia on suhteellisen paljon ulkomailta kuten Intiasta, ja välillä heidän aksenttinsa tuottaa pieniä ongelmia mutta heidän

innostuneisuutensa ja laaja businesskokemuksensa auttaa paljon. He linkittävät asioita reaali maailmaan ja käyttävät paljon termejä "haluan jakaa tämän tiedon kanssanne, keskustellaan hetki, viime luennolta muistanette" jne. Tietokoneet ovat uusia ja dataprojektorit yms. löytyvät melkein

joka luokasta. Näiden lisäksi täällä on erillinen accounting luokka, jossa pyörii seinällä koko ajan reaaliaikaiset pörssikurssit ja tietokoneissa on kolme luttunäyttöä, jotta aloittelevat meklarit saavat kaikki tiedot kerralla näkyville.

Kursseja mitoitetaan students crediteilla ja vaativuuden pitäisi vastata opintoviikkoa. Käytännössä työtä on 1,5 - 2 -kertainen määrä. Luennoille on melkein aina jotain pikku tehtäviä tai kappaleiden lukua. Kirjat on käytännössä pakko ostaa ja kappaleita lukea samaan tahtiin kuin niitä käydään kurssilla eli TTY-

taktiikka "viimeisenä iltana muistiinpanot ja luentokalvot" ei toimi. Kirjat ovat myös törkeän kalliita. 80-100 taalaa kappale, tosin niitä saa käytettynä kaupoista parin kympin alennuksella. Tenttejä on 2-3 kurssin aikana ja sen lisäksi yksi isompi harjoitustyö.

Muutamia kuvia voi käydä tiirailemassa osoitteessa <http://www.students.tut.fi/~hoikkanm/jenkki>

Täydellisen kuvakokoelman löytäminen jätetään kotitehtäväksi.

-Täällä Mikko Hoikkanen, Indiana
Member of H.E.L.L.™

Ratsastusvaellus

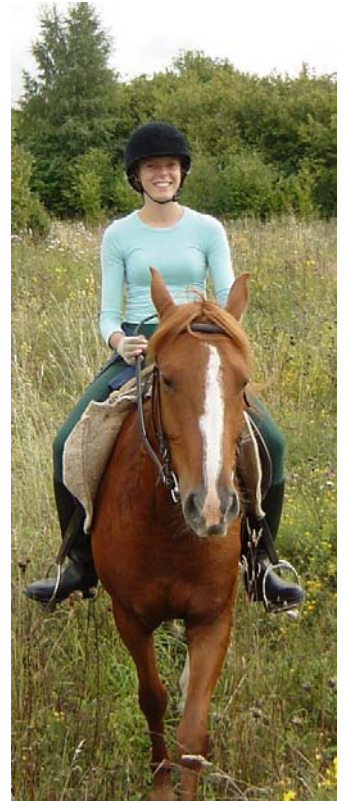
Muhussa 1.-5.9.2005

Kaksi pirteää tuotantotalouden toisen vuoden opiskelijaa päättivät napata kaksi karpästä yhdellä iskulla ja lähteä ratsastusvaellukselle Viroon. Yliopistomme TEekkareiden Ulkoilu ja Ratsastus Seura järjesti viisipäiväisen elämysmatkan Saarenmaalle, Muhun saarelle, jonne opiskelijatyttöset ilmoittautuivat jo kesän alussa. TEURAS kustansi osan matkakuluista, ja ratsastaminen sekä majoittautuminen Virossa on niin halpaa, ettei reissu edes haukannut kovin suurta palaa heidän opiskelijabudjeteistaan.

Torstai – matkustaminen pätkä kerrallaan

Lähdimme kassiemme kanssa matkaan iltapäivällä luentojen jälkeen, jolloin keräännymme viisihenkisen matkaseurueemme kanssa TTY:n parkkipaikalle ainoan miespuolisen jäsenemme auton luokse. Tällä upealla Ford urheiluautolla pyyhkäisimme Helsingin satamaan Tommin ajaessa ja meidän tutustuessa kahteen muuhun seuralaiseemme, TEURAAN aktiivijäseniin. Kaksoset Hanna ja Maija olivat Tommin kanssa meitä hieman edistyneempiä ratsastajia, mutta eipä tuo menoa haitannut ja heillä oli yhtä pieni käsitys tulevasta elämysmatkastamme kuin meillä.

Helsinkiin saavuttuamme jätimme auton sataman parkkipaikalle ja kävimme ostamassa hieman evästä ennen lautalle nousua. Lauttamatka kesti parisen tuntia ja siinä ajassa kerkesi hyvin juomaan muutamat oluet ja syömään puoli kiloa suklaata. Tallinnassa nappasimme taksin, joka vei meidät muutamalla eurolla linja-autoasemalle. Majoituspaikkamme isäntä, Martin, oli jo varannut ja maksanut meille valmiiksi linja-autoliput, joten bussiin raahautuminen siinä vaiheessa oli helppoa. Linja-automatka Tallinnasta Muhun saarelle kesti muutaman tunnin lauttayhteyksineen, joten lautasta poistuessamme Muhun maankamaralle kello oli jo lähemmäs yksitoista illalla. Martin oli apurinsa kanssa meitä vastassa ja toivotti meidät

lämpimästi tervetulleiksi halauksellaan.

Martinin ja hänen apurinsa autoilla matkasimme möykkyiset tiet vähän matkan päässä olevalle hevosatilalle. Majoitusrakennuksemme oli kodikas ja suloinen 1800-luvulla rakennettu hirsiaitta. Vieressä oli hieman uudempi ja isompi päärakennus, josta löytyisi suihkut, wc ja ruokailutilat. Partasuinen,

luonnonhenkinen Martin kertoi seuraavan päivän ohjelman ja toivotti väsyneille matkaajille oikein hyvät yöt.

Perjantai – ensimmäinen ratsastuspäivä

Heräsimme kirkkaaseen aamuun puoli yhdeksältä ja söimme runsaan ja herkullisen aamiaisen ohukaisineen. Aidot eestin hevoset oli harjattu ja satuloitu meille valmiiksi, joten heti kun oppaamme Kristina oli näyttänyt jokaiselle oman hevosensa, pääsimme ratsaille. Ensimmäisenä päivänä ratsastimme kolmen saksalaisen tytön kanssa Kristinan johdolla neljä tuntia ja kävimme Pädaste kartanolla piknikillä. Eestin hevoset olivat hyvin kilttejä ja tottuneita maastossa kulkijoita, vaikka jotkut hevosista kompuroivat turhan paljon. Kuljimme monipuolisissa maastoissa, niin metsissä, pelloilla kuin hiekkateilläkin. Pelloilla oli mahtavaa laukata lujaa ja hevoset tiesivät hyvin mitä tuli tehdä ilman suuria apujakin. Mukanamme olleet kolme varsaa laukkasivat myös mukana ja pysyivät hyvin matkassa iloiten pitkin peltoja.

Matkan varrella pysähdyimme 1000 vuotta vanhalle hautausmaalle, jossa Martin oli meitä odottamassa ihanine luontoa kunnioittavine tarinoineen haudasta ja ihmisen rakkaudesta. Kartanolle saapuessamme jätimme hevoset laitumelle ja lähdimme ihailemaan kartanon upeita rakennuksia ja pihapiiriä lammikoineen. Jopa ravintolan vessa oli todella yllellinen. Keinuimme meren rantatuntumassa olleessa venäläisessä keinusssa ja ihailimme hevosiamme. Syötyämme odotetun ja maittavan piknikin loppumatka vaelluksesta sujui taas vaivatta ihanissa maisemissa.

Iltapäivällä kävimme kauppareissulla viiden kilometrin päähän Martinin neuvostoliiton aikaisella maastoautolla. Matkan varrella kävimme katsomassa ja tervehtimässä vanhaa tammea, jota Martin kunnioitti paljon ja jolle oli tuotu uhrilahjoja luonnon ja ihmisen välisen suhteen säilymiseksi. Martin esitteli meille myös vanhan kirkon, ja kävimme kaarevan sisäkaton ja ulkokaton välisellä vintillä. Ratsastettuaamme

koko päivän oli illalla sen verran nälkä, että kaupasta ostetut eväät maistuivat. Olimme varanneet Martinilta vain puolihoitoa eli aamupalan ja lounaan. Myös lämmin puusauna tuntui ihanalta pitkän ratsastusreissun jälkeen.

Lauantai – villihevosia

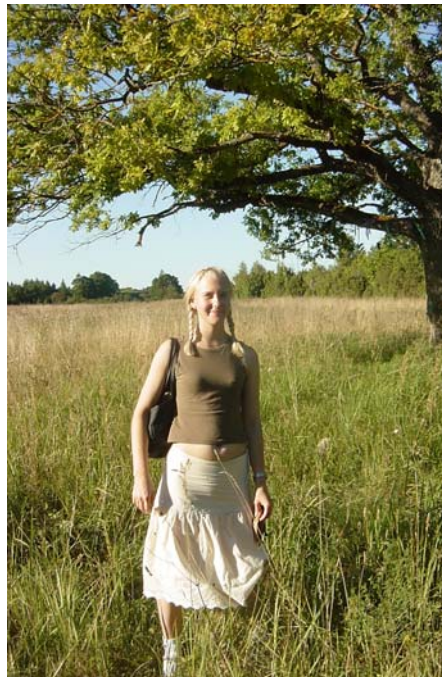
Heräsimme aamulla virkeinä hyvin nukutun yön jälkeen ja päivästä näytti tulevan taas yhtä lämmin ja aurinkoinen kuin aikaisemmistakin. Martinin tilalla oli tullessamme kolme saksalaista tyttöä ja perjantai-iltana päärakennukseen oli saapunut yhdeksän suomalaisen opettajan seurue.

Lauantaina porukka jaettiin siten, että saksalaiset tekivät oman lyhyemmän vaelluksen ja me sekä opettajat ratsastaisimme Muhun rannikolla olevalle pikkusaarelle, tosin eri porukoissa. Tälläkin kertaa hevoset oli valmiiksi harjattu, mutta saimme satuloida ne itse.

Ratsastelimme taas mahtavissa maisemissa muutaman tunnin ja vihdoin saavuimme rantakaislikoille, jossa hevoset kahlasivat mutaisessa vedessä kaislikkoon tehdyssä uomassa kohti pikkusaarta. Toinen hevosistamme alkoi hirnuu jo

paljon ennen kuin saavuimme saarelle, ja piikkilanka-aidan toiselle puolelle päästyämme tajusimme mitä hevonen oli hirnunut, saarella oli lähemmäs satapäinen villihevoslauma. Vaikka saksalaiset tytöt olivat kertoneet Martinin nuorista, kouluttamattomista hevosista saarella, yllätti lauman koko ja upeus meidät silti. Kun lauman huomasi meidät, lähtivät hevoset laukkaamaan johtajansa johdolla suoraan kohti meitä. Katselimme aivan ihastuksissamme villihevoslauman laukkaamista, ja kohta ne olivat ihan meidän ympärillämme tervehtimässä ratsujamme.

Takaisin päin ratsastaessa menimme niin tiheistä metsiköistä, että oksia sai varoa ja naama oli aina välillä hämähäkin peitossa. Saimme todeta, että hevosilla tosiaan pääsee paikasta kuin paikasta. Itse ei välttämättä olisi pystynyt edes kävelemään samoja reittejä mitä hevosilla pääsi. Piknikin söimme aurinkoisella metsäaukiolla,

ensimmäisen maailman sodan aikaisen vartiopaikan luona. Illalla Tommi, Maija ja Hanna lähtivät ravintolaan syömään illallista, kun taas me ajattelimme säästää vähäisiä varojamme, ja päädyimme kahden ihanan mutta raskaan ratsastuspäivän jälkeen nukkumaan jo kello seitsemältä.

Sunnuntai – Muhun historiaa

Sunnuntai valkeni hieman pilvisempänä ja yöllä oli satanut, mutta päivästä tuli silti lämmin ratsastaessa. Tänä aamuna vaihdoimme hevosia, sillä halusimme ratsastaa taas viiden tunnin retken ja se olisi ollut liian raskasta edellisille hevosillemme. Satuloimme hevoset, hyppäsimme selkään ja lähdimme kohti Muhun vanhaa museokylää Pädaste kartanossa majoittuvien rouvien kanssa. Ratsastimme ja laukkasimme pitkin peltoja ja metsäteitä. Muutamat uusista hevosistamme olivat hieman säikympiä ja teitä ylittäessä tuli muutamia jännittäviä hetkiä hevosten säikkyessä, mutta onneksi onnettomuuksilta vältyttiin. Reissun aikana näimme myös muutamia kyykkäarmeitä.

Museokylässä teimme opastetun kierroksen vanhoissa taloissa, kyläkoulussa ja tekstiilimuseossa. Tiiviissä kylässä asui edelleen parikymmentä henkilöä olkikattoisissa taloissaan. Opimme myös, että Muhun kansallisvaatteissa käytettiin paljon oranssia väriä. Kierroksen jälkeen söimme taas maittavan piknikin ja kartanon asukkailla oli oma piknik posliiniastioineen. Paluumatkalla ratsastimme muun muassa metsäpoluilla. Metsäpolulla laukatessa eteemme ilmestyi kaatunut oksa. Hevoset pysäytettiin ja jokainen sai

hypätä oksan yli kuin esteratsastuksessa.

Illalla nautimme viimeisestä saunasta, pakkailimme tavaroita ja juttelimme yhteisistä hetkistä. Vaellukset olivat olleen todella ihania ja lihaksissakin tuntui että jotain on tullut tehtyä. Olo oli raukea ja parin päivän raitisilman jälkeen uni maittoi taas ratsastajille.

Maanantai – toinen karpänen

Viimeisenä päivänä oli aikainen herätys, ja aamupalan syötyämme Martinin apuri kyyditsi meidät lautalle. Lautan luo päästyämme odottelimme jonkin aikaa bussia, jolla pääsisimme lautalle ja sieltä Tallinnaan. Linja-autoamme ei kuitenkaan kuulunut, joten päätimme lähteä kyselemään lauttaan jonottavilta busseilta, mikä niistä menee Tallinnaan ja ottaisi meidät kyytiin. Eräs linja-auton kuljettaja ottikin meidät kyytiin ja matkustimme pimeästi Tallinnaan.

Meillä oli runsaasti aikaa kierrellä Tallinnassa, katsella vaatteita, aurinkolaseja ja syödä hienosti virolaisessa ravintolassa. Havaitsemamme matkan toinen tarkoitus ratsastuksen lisäksi tuli myös täydennettyä Tallinnassa – viinan osto –. Eihän Viroon voi lähteä ilman, että tuo tuliaisia mukanaan. Tosin suurin osa juomista olisikin kannattanut ostaa halvemmasta sisämaasta. Lautalla kohti Helsinkiä söimme taas suklaata. Tommin auto oli yhä tallessa Helsingin satamassa, ja matkamme sillä Tampereelle meni nopeasti railakkaasti keskusteltaessa. Kotona olimme väsyneinä, mutta onnellisina hieman ennen puolta yötä.

Elina Sillanmäki ja Maria Haukipuro

Unohtumaton fuksiviikko

Maanantaina 22.8. luultavasti aika monen ihmisen vatsassa lenteli perhoseja ja mielessä risteili satoja kysymyksiä. Olihan se jännittävää astua uuteen kouluun sisälle ja ajatella, että tästä tämä opiskelu nyt sitten alkaa. Pakollisten tervetulotoivotusten jälkeen siirryimme oman koulutusohjelmamme infotilaisuuteen, missä meitä fuksiparkoja myös teekkariperinteeseen mukaan jäynäytettiin ensimmäisen kerran. Itselfäni jäynä tosin meni osittain ohi sattuneesta syystä..(eksyin vahingossa tietojohtajien aloitustilaisuuteen, mut onneksi tajusin virheen suhteellisen ajoissa)

Infotilaisuuden jälkeen jakauduttiin tutorryhmittäin samaan vielä vähä lisä-infoa ja käytiin myös katsastamassa koulun ruokatarjonta.

Ruokailun jälkeen ehdittiin muutaman tunnin ajan sulattelemaan ruoan lisäksi kaikkea saamaamme tietoa ennen kuin oli aika suunnistaa koululle tutustumispelailuun. Kaikkien saatua tarpeeksi heinäsiirkojen ja gorillojen matkimisesta suuntasimme Festiaan kuoharitilaisuuteen, jossa meidät toivotettiin taas

tervetulleiksi ja Indecsin ja Managerin hallitukset esittäytyivät. Kävihan meitä viihdyttämässä myös Raspufari suoraan Jamaikalta! "Virallisen" osuuden jälkeen alkoi koulusuunnistus. Kiersimme siis ympäri koulurakennuksia ja teimme erinäisiä tehtäviä. Mm. ostoskärryllä ajelu (oli aika hepposet kärryt ku ei yhdeksää ihmistä kymmentä metriä kauemmin kestäny) ja neppisautoilu tulivat tutuiksi. Illan viimeinen rasti olikin sitten Peyton Place, jossa vietettiin iltaa tutustumisen ja biljardin merkeissä

Tiistai alkoi info-tilaisuudella Festian isossa salissa. Siellä meitä valistettiin mm. opintotuesta ja terveyspalveluista. Tilaisuuden päätyttyä tapasimme taas tutorimme, jotka opastivat meitä koulun atk-laitteiden käytössä. Tietysti he huolehtivat myös siitä, että pääsimme taas täyttämään vatsamme.

Illemmalla sitten tapasimme aluksi Tapsantorilla, josta porukka osti kaikkea tarpeellista grillipippaloita varten. Grillaamaan siirryimme Tekniikantornien pihaan, mistä löytyi myös

rantalentiskenttä. Saatiinhan siel vähä peliäkin pystyyn, vaikka pallo ei millään olis halunnu pysyä aitojen sisäpuolella. Kun viimeinenkin oli saanut makkarat suuhunsa, lähti osa p o r u k k a s t a ihmettelemään öistä k e s k u s t a a . Senssiinhän sitä lopulta päädyttiin. Vauhtia haimme tosin Alepubista, jossa muutama rohkea innostui esittelemään laulutaitojaan asiantuntevalle yleisölle. Ainakin

Tiktak nähtiin lavalla ulkomaalaisvahvistuksen kanssa.

Keskiviikkona meillä fukseilla alkoi varsinainen opiskelu tietotekniikan peruskurssilla. Ensimmäinen luento opetti sen, että luennon kuunteleminen portailla istuen ei ole kivaa. Luentojen jälkeen oli taas tuota peruskuviota: tutorin tapaamista, syömistä yms.

Illalla oli sitten vuorossa kiertoajelu, jonka päätepysäkki oli tarkoin varjeltu salaisuus. Olin itse siinä porukassa, joka päätti mennä aivan viimeiseen mahdolliseen bussiin. Tietysti juuri tämä kyseinen bussi oli sitten myöhässä, onneksi vain 45 minuuttia.. Joka tapauksessa kaahailimme sitten ympäri Hervantaa ja keskustaa ja varmasti kaikkein tärkeimmät paikat tuli esiteltä.. Mystinen päätepysäkkimme osoittautui Särkänniemeksi, jossa Trombi ja Tornado takasivat huimat kyydit. Särkänniemestä muutamat suuntasivat Kotibaariin pelaamaan mm. Aliasta ja Kimbleä. Joidenkin osalta ilta päättyi kuitenkin vasta Coloradoon..

Torstaina tietotekniikan luentojen jälkeen menimme tutorryhmittäin yhden Managerin ryhmän kanssa valmistautumaan illan pubirundia varten. Nestetankkauksen lisäksi valmistautumiseen kuului omaan joukkueeseen tutustuminen ja lahjusten hankkiminen tuomareita varten. Rundi alkoi keskustorilta, jossa fuksikaput antoivat joukkueille matkaohjelmat ja –liput. Rundin aikana tutustuimme Tampereen keskustassa seitsemään eri publiin, joissa suoritimme erilaisia tehtäviä. Tehtävissä testattiin ryhmätyöskentelyn lisäksi mm.

kekseliäisyyttämme, näyttelijänlahjojamme ja neuvottelukykymme. Ei siinä tuomareiden vakuuttelussa ihan pelkällä puhumisella pärjänny, mutta sitä vartenhan meillä oli lahjukset! Rundi päättyi Laukontorille, josta mustan makkaran maistamisen jälkeen siirryttiin illan päätepiisteeseen, Sokeriin. Sokerissa meno olikin sitten enemmän tai vähemmän vauhdikasta, mikä näkyi perjantain titepk:n luennon osallistujamäärässä..

Ensimmäinen viikko TTY:llä täytti odotukset. Päällimmäiseksi jäi mielikuva mukavista ja rennoista ihmisistä ja tietty innostus uusien tuttavuuksien löytymisestä. Tutorit olivat hyvin avuliaita perehdyttäessään meitä teekkarielämän saloihin ja koulun käytäntöihin. Eli ei voi olla muuta kuin tyytyväinen opiskelupaikkavalintaansa. Hauskaa syksyä kaikille!

Tulevia tapahtumia odotellen,

Johanna "102" Keto'za =)

Fuksin wallaton Wappu

Spektaakkelimaisesta Tampin paljastuksesta se sitten alkoi –fuksivuoteni WAPPU, jota tuskin koskaan unohdan (siinä määrin kuin sen nyt edes muistan). Koko vuoden olimme sitä odottaneet ja parhaamme mukaan sitä varten itseämme harjaannuttaneet, eikä suotta, sillä matka fuksiudesta teekkariksi saattaa olla yllättävänkin rankka. Seuraavat kaksi viikkoa riensimme tapautumasta toiseen ja loppua kohden vauhti sen kuin kiihtyi.

Wapun hurjan bileputken avasi vauhdikkaat Colours-bileet Hervannan Kantri Starissa, joille sujuvaa jatkoa tarjosi seuraavan päivän Kolmiot Sokerissa. Vappuviikolle osui myös Ruukin excursio, jonka vauhdittamana päädyimme jälleen kerran Herwoodin kuumimpaan menomestaan Munabileiden merkeissä. Vappuaattona järjestettiin Teltta Pystyssä-bileet, joissa väsymätöntä juhlakansaa viihdytti kuulemma oikeat esiintyjäkin (itse en moisia ilmeisesti liiallisesta melutasosta ja yleisestä hulinasta johtuen ollut lainkaan huomannut). Pelkkää biletystä wapun alus ei kuitenkaan ollut, vaan mukaan mahtui monenmoista muutakin

hauskanpitomahdollisuutta. Kävimme muun muassa rentouttavalla ja mieltä rauhoittavalla picnicillä Koskipuistossa. Kevätauringon porottaessa nautiskelimme hienostuneesti haalarit päällä täytettyjä patonkeja ja viinirypäleitä kuohuviinin kera. Tulevien teekkareiden fyysistä kestävyyttä taas koeteltiin muuallakin kuin baarien välimaastossa ja tanssilattialla, nimittäin KumipelausISON puitteissa. Pelinkulussa ja säännöissä ei tavan mukaan ollut havaittavissa juurikaan minkäänlaista tolkkua, mutta lystiä tuntui sitäkin enemmän kaikilla olevan. Taisipa muutama tuomari perinteisesti järveenkin molskahtaa. Vähintäänkin mielenkiintoisia musiikkielämyksiä teekkarikansalle tarjosi Tupsulan ulkoilmakonsertti, jossa parvekkeelle nousi toinen toistaan omaperäisempiä, mutta lavakarismaa suorastaan uhkuvia ja kenties vielä jonain päivänä nousevia, tähtiä tulkitsemaan mitä ennenkuulumattomia hittejä.

Wappuaattona, rankimman, mutta samalla myös ehdottomasti hauskimman loppusuoran jo häämöttäessä, julkistettiin viimein jäynäkisan tulokset. Mallikaan projektiorganisaatiomme voimin huikeaan suoritukseen yltäneinä veimme ansaitun voiton Findecs models-jäynällämme. Jäynääminen olikin ehdottomasti yksi mieleenpainuvimmista ja ainutlaatuisimmista vappukokemuksista.

Vappuaatonyönä Suomineidon ja uusien teekkareiden lakitus Hämeensillalla oli juhlallinen mutta teekkarimaisen riehakas tilaisuus. Silloin saimme painaa –tuolloin vielä niin puhtaan valkoiset – tupsulakkimme ensi kertaa päähämme. Ja voi sitä shampanjapullojen korkkien poksetta ja kuohuviiniroiskeiden ropinaa! Hetken juhlistettuumme kutreillamme keikkuvaa teekkariuden symbolia kiiruhdimme Pelimiesten Wappuun, jossa lavalle kapusi kiihkeistäkin kiihkein, seksikkyyttä tihkuva Günther. Günther oli hot, yleisö jopa tulella. Armotonta biletystä jatkuikin pitkälle aamuun.

Varsinaisen Wappupäivän koittaessa bilekunto joutui jo melkoiselle koetukselle, sillä intensiivisen juhlinnan jo pikkuhiljaa uuvuttamana, oli kunnon teekkariksi halajavan syöksyttävä uuteen nousuun, vielä kerran. Wappukulkueessa, jossa marssimme jäynäkisan voiton johdosta ensimmäisenä, kadotettiin viimeisetkin

äänenrippeet mahtipontisesti sanoitettujen laulujen myötä. Mukana kannoimme näyttävää härweliä, jättikokoista Jari Sarasvuota. Marssin päätteeksi koitti vihdoin jokaisen fuksin Wapun kohokohta: teekkarikaste. Tuhannet ihmiset todistivat tuota suurta hetkeä, jolloin meistä virallisesti tuli teekkareita. Jäätävän kylmän dippauksen jälkeen (No oliko pakko suostua uusintaan?!) juoksimme hampaat kalisten ja laulut raikaen Indecin ja Managerin yhteiseen kastesaunaan. Saunoimme perusteellisesti ja teekkariperinteitä kunnioittaen iltaan asti, emmekä luopuneet lakeistamme edes kuumimpien löylyjen ajaksi. Suoritimme myös tieteellisiä kokeita, joiden tuloksena tyytyväisinä totesimme pieneenkin poreammeeseen mahtuvan yllätävän monta teekkaria. Päivän päätteeksi hurjimmat ja kestävimmat juhlijat kykenivät vielä Wapun kaatajaisiin.

Tiia Uusimäki

Opiskelijoiden omistama.

Juvenes[®]
Merkki hyvällä asialla.

www.juvenes.fi

